

NOVI TEDNIK

Številka 1 • leto XLIII • cena 1.200 din

Celje, 5. januarja 1989

NOVI TEDNIK JE GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Silvestrsko zatišje v celjski porodnišnici

V celjski porodnišnici so navajeni, da v urah najdaljše, silvesterske noči, ko se drugi veselijo, delajo. Tokrat ni bilo tako, saj so imeli prvi porod šele 1. januarja ob 14.27. uri popoldne, ko je sina Darina rodila Natalija Vitanc iz Prebolda. Tudi letos je uredništvo Novega tednika – Radia Celje pripravilo novoletni obisk, ki je bil že sedemnajsti, je pa vsako leto 2. januarja ob 9. uri. V programu je sodeloval oktet Studenček ter več delovnih organizacij in posameznikov, z glavnim pokroviteljem (vse od začetka akcije) trgovskim podjetjem Moda iz Celja. Več o obisku v celjski porodnišnici pa na strani 8.

TV – Foto: EDI MASNEC

Pa naj bo stokrat novo leto

Ljubitelji prelomnih trenutkov ob novem letu spet prihajajo na svoj račun. Odtlej bo vse drugače, so prepričani, ne vedo pa prav, ali boljše ali slabše. Drži, da brez globoke spremembe celotnega življenja ne bo šlo naprej. Postali smo nerazumljeni tujci v modernem svetu, pravi čudaki, ki vztrajajo na starih prisegah, na poteh, ki jih je prerasel plevel. Hudo veliko se ga je nabrlo in trnje nas bo opraskalo, ko ga bomo poskušali odstraniti. Če bomo to sploh hoteli.

Leto 1988 je sicer pokazalo nekaj znakov, a manj pripravljenosti kot krčevitega otepanja v stiski. Celo za odstop zvezne vlade ne bi mogli reči, da je to naredila po tehtnem premisleku in spoznanju, da ne zmore vleči vloža naprej. Kratko malo ji nič

drugega več ni preostalo. To pa ne daje velikih obetov. Tudi lani izrečene prisage o treh reformah skrivajo v sebi marsikaj – od teženj k nadaljni centralizaciji, k odločanju z enega mesta do še bolj krčevitega vztrajanja na dosedanjem – ob vseh zahtevah po demokratizaciji družbe, ki jo terjata mednarodno sodelovanje, po upoštevanju pluralizma interesov in po sodobnem tržnem gospodarstvu.

Kaj od tega bo prevladalo je odvisno tudi od bodoče vlade. Ampak samo nekoliko. Tudi vlada pred njo je imela dober namen rešiti vrsto problemov, pa ji je posla sapa ob vseh upiranih in, pravijo, nesposobnostih. Sedaj je odstopila »Mikuličeva« vlada, mi pa ne vemo, kaj si naj mislimo. Če bo nova vlada močna ali šibka – bo to dobro ali slabo? Pretresov v resnici nečemo. Torej ne želimo močne vlade. Šibka vlada pa – take smo že imeli in predobro vemo, kam to pelje. Ampak še daleč ne le v federaciji. V prenekatere občini in delovni organizaciji. Če pogledamo okoli sebe:

za vsako vodstvo pravijo, da ni vredno piškavega oreha. Ampak, da bi se odločili za novo vodstvo? Kje pa ga naj dobimo po svoji meri, le kdo nam jamči, da ne bi bilo potem vse še slabše? Žal nihče. Mi pa hočemo živeti, hočemo svoj kos kruha, pa čeprav zanj ni moke. Hočemo, seveda hočemo reforme, ampak tako, da se za nas ne bi nič spremenilo, da nam ne bi bilo treba plačati starih računov. Ne glede na vodstva bomo skušali preživeti. Po starem, pa naj bo stokrat novo leto.

MILENA B. POKLIČ

Mladi stavimo
na model

formulaz
Elkroj

Od svetovnega popotnika do sladkogorskega župnika

Dr. Ivan Rojnik, župnik na Sladki gori in profesor na oddelku teološke fakultete v Mariboru je prevandral lep kos Sveta. Še posebej rad se spominja daljšega potovanja po Daljnem Vzhodu. Toda, pravi, po vsakem potovanju je domači kraj, domovina še lepša, zakaj tudi v tujini ni vse tako svetlo in lepo kot zdi iz varnega zavetja domačega ognjišča. Stran 9.

Nož v hrbet našim živinorejcem

Z žegnom zvezne vlade je tudi v Slovenijo prišlo 6400 ton mesa iz uvoza, ki je (tudi zaradi carinskih ugodnosti) cenejše od domačega. Žal pa je tudi zelo slabe kakovosti, skoraj na meji uporabnosti. V Celje je prišlo 50 ton češke govedine in 150 ton svinjskih polovic. Ker ga zaradi slabe kakovosti ne morejo prodajati, ga nameravajo vrniti (upajmo, da bo res tako). Nad uvozom pa so ogorčeni tudi živinorejci z našega območja. Stran 5.

Vbodi z nožem zaradi prekinjene ljubezenske zveze

Prekinjena ljubezenska zveza ne more in ne sme biti povod za kaznivo dejanje, ker vsakdo sam odloča, s kom bo živel. Tako je menilo celjsko sodišče, ki je obsodilo Vojka Slodnjaka, ker je desetkrat zablodel I. K. Vojko bo zaradi tega moral za leto dni za zapahe. Stran 6.

Pobral devize, posoda pa je ostala v Avstriji

Albin Gril je kot zastopnik firme AMC prodajal pri nas posodo krom-nikl, čeprav tega ne bi smel, ker je kršil Zakon o prometu blaga in storitev s tujino. Poleg pa je, ko je zašel v finančne težave, začel goljufati kupce – pobral jim je predplačila (večinoma v devizah), posode pa ni dobavil. Nekateri kupci so tako bili kar ob lepe kupčke deviz. Stran 6.

Čeprav delavcem niso izpolnili vseh zahtev, so se vrnili na delo. Stran 2.

Emovce je stiska prignala na cesto

Čeprav niso sprejeli njihovih zahtev, so se vrnili na delo

Dogodek, ki so ga nekateri pričakovali 19. decembra, na dan, ko so imeli v Emu izplačilni dan, se je zgodil deset dni kasneje. Prejšnjo sredo je namreč večina delavcev tega kolektiva s stavko zahtevala višje plače. Stavko, ki so jo organizirali delavci sami, brez pomoči sindikata, so zaključili v četrtek dopoldne, potem ko jim je celjski župan Tone Zimšek zadnjič povedal, kako lahko pri vsem pomaga občina. Med drugim je najavil tudi ukrep družbenega varstva, ki naj bi ga sprejeli do 12. januarja.

Za stavko so se v Emu odločili v sredo okrog devetih, po razgovoru z direktorjem Francijem Gazvodo, od katerega so zahtevali za 40 do 50 odstotkov višje plače. Direktor jim je obljubil, da bodo januarja, nikakor pa ne pred novim letom, izplačali za 18 odstotkov večje osebne dohodke, kolikor jih lahko menda glede na rezultate in zakonske omejitve izplačajo. Ker sporazuma ni bilo, je direktor zapustil sestanek, to pa je delavce še bolj razburilo, tako da so se odločili pravico poiskati pred občino.

Pred Narodni dom se je v koloni, z zastavami in Titovo sliko na čelu, odpravila z izjemo delavcev skupnih služb večina iz dopoldanske izmene. Kljub temu, da so bili brez stavkovnega odbora, ki ga v firmi (kljub temu, da so to poizkušali) niso mogli ustanoviti, so prišli do občine disciplinirano. Na pobudo predstavnikov občine, ki jo je zastopal predsednik skupščine Tone Zimšek, so se kasneje vrnili pred svojo tovarno, kjer so nadaljevali s stavko. Tone Zimšek je namreč predlagal, da se o zahtevah pogovorijo v tovarni,

posebej še, ker lažnih obljub, preden se ne bi pogovoril z vodstvom Ema, ni hotel dati.

Pogovor predstavnikov občine z direktorjem Ema Francijem Gazvodo je bil na zahtevo slednjega za zaprtimi vrati. Po nekaj minutah so se vsi skupaj vrnili pred delavce, ki niso zahtevali le višjih plač, želeli so tudi odgovore na to, ali so višje ocenjeni delavci Ema prejeli decembra za 35 odstotkov višje plače, nižje ocenjeni pa le za 10 odstotkov. Zahtevali so tudi odgovornost vodstva za nastali položaj, spraševali so se, kaj je v zadnjih mesecih delala Emova prodaja. Delavci so bili razburjeni tudi zaradi govoric, ki so obetale ukinitve prevozov na delo in malice, hudovali so se nad preveliko režijo in poudarjali, da imajo v redkih organizacijah takšne primere, da bi le dva ali trije delavci, ponekod pa tudi samo po eden imeli svojega šefa, kot je to primer v Emu.

Odgovori delavcem so bili, da plač ni mogoče povečati za 50 odstotkov, temveč z januarskim izplačilom le za 18 odstotkov. Tudi ni bilo nikakršnih možnosti (finančnih, tehničnih itn.) da bi to lahko storili še pred novim letom. Jasnilo so tudi, da so govorice o razlikah pri decembrskem izplačilu izmišljene (iz pogovora z nekaterimi pa smo tudi izvedeli, da to velja tudi za govorice o ukinitvi malic in prevozov in da so to dezinformacije, s katerimi nekateri vnašajo še večji razdor v kolektiv, ki je že razdeljen na vsaj dva tabora).

Edino, kar je ob povedanem še bilo obljubljeno, je bila odločitev, da se v najkrajšem času v Emu izvede ukrep družbenega varstva. Z vsem tem, predvsem pa s povišanjem plač, delavci niso bili zadovoljni. Zato je stavkala tudi popoldanska izmena, od vodstva občine pa so zahtevali, da jim posreduje nove predloge naslednje jutro.

Tudi četrtek jutranji pogovor delavcev Ema z vodstvom delovne organizacije in občine ni potekal organizirano. Delavci so namreč očitali sindikatu, da ne zastopa njihovih interesov in da sodeluje z roko v roki z vodstvom podjetja, zato so dialog s predstavniki »druge strani« vodili po načelu naj vsak pove, kar ga teži...

Tudi na tem sestanku Tone Zimšek ni imel ponuditi kaj bistveno novega razen tega, da naj bi za okoli 500 najbolj socialno ogroženih delavcev Ema poskrbeli v občinskem sindikatu in ostalih za to odgovornih službah v občini. Pri plačah so ostali pri 18-odstotnem povišanju, ker za višje izplačilo ni osnov, kljub temu da je bila decembarska prodaja nad planirano. Delavci so z dvigom rok potrdili nezaupnico vodstvu Ema, vendar so od njega zahtevali, da jih v teh težkih časih ne zapusti. Do 12. januarja bodo v občini pripravili ukrep družbenega varstva, pri čemer pa imajo velike probleme pri iskanju tistega, ki bi bil pripravljen prevzeti vodstvo. Nekaj pred osmo uro so predstavniki občine zapustili kraj sestanka, še prej pa je Tone Zimšek povedal, da prevzemajo vso odgovornost za obljubljeno, če se bodo delavci vrnili na delo in odpemili za okrog 300 tisoč dolarjev izdelkov za izvoz še pred novim letom. Večina delavcev se je vrnila na delo, vendar pa so, ker je bil to njihov zadnji delovni dan v prejšnjem letu, po deseti uri že lahko odšli domov. Odprema je delala tudi naslednji dan.

RADO PANTELIC

Foto: EDI MASNEC

Vrsta vprašanj bolnišnici

Celjsko društvo za varstvo okolja je na Zdravstveni center naslovilo vrsto vprašanj, ki so povezana s kurilnico sredi bolnišničnega kompleksa.

Tako ugotavljajo, da se iz dimnika takojmenovnega krematorija med starim in novim delom večkrat močno kadi in da dim moti tako bolnike kot bližnje občane. Zato društvo sprašuje, kakšne odpadke kurijo v peči in koliko jih je, kolikšna temperatura nastaja pri kurjenju in ali to počne strokovno usposobljena oseba.

Tudi ni jasno, ali ima peč filtrirno napravo in ali katera strokovna služba nadzoruje to kurjenje. Društvo tudi zanima, kaj v bolnišnici storijo z odpadki, ki so radioaktivni in kdo skrbi za njihovo odvažanje ali skladiščenje.

Menijo, da je v Celju že dovolj onesnaževalcev zraka in je zato neodgovorno dodatno obremenjevanje okolja in ljudi z dimom iz kurilnice sredi bolnišnice.

TC

V Metki dopolnjujejo program

V Metki namerava začasni kolektivni organ pripraviti razvojni program delovne organizacije, ker pa se je v času od ukrepa družbenega varstva ukvarjal predvsem z deblokado žiro računa, je pripravil le dopolnitve že sprejetega predlanskega programa. V njih ugotavljajo vzroke izgube v devetih mesecih in ukrepe za zagotavljanje nadaljnjega obstoja Metke.

Med vzroki za nastanek izgube v devetih mesecih so že znani visoki stroški, zaloge, visoke obresti za kratkoročne kredite, prodaja pod neugodnimi plačilnimi pogoji... Ukrepi za nadaljnjo sanacijo Metke n njene temeljne organizacije Proizvodnja tkanin pa zajemajo proizvodnjo, komercialno, kadre, finance in informatiko. V proizvodnji naj bi zmanjšali za-

loge, proizvodni načrt pa je zastavljen na osnovi donosnosti posameznih izdelkov. Strukturno naj bi povečali proizvodnjo oblačilnih tkanin – plan predvideva 61-odstotni delež in zmanjšali izdelovanje tkanin za posteljnino. Lotili so se izdelave elaborata za prekvalifikacijo delavcev, sicer pa si bodo prizadevali za zmanjšanje števila zaposlenih zlasti v režiji. Predčasno bodo upokojili tiste, ki imajo pogoje in to želijo. Sistem nagrajevanja pa naj bi povečal razlike med uspešnimi in neuspešnimi delavci na istih delovnih mestih. Ukinili bodo številne konsignacijske prodaje po Jugoslaviji, zlasti pa naj bi izboljšali plačilne pogoje pri dobaviteljih in skrajšali roke kupcev. Zmanjšali naj bi stroške, na katere lahko vplivajo, tečejo pa tudi aktivno-

sti za pokritje izgube po zaključnem računu. Tržnim zahtevam naj bi prilagodili organizacijsko strukturo Metke, se računalniško opremili in zagotovili potrebno strokovno znanje.

Po mesečnih analizah zaenkrat ugotavljajo, da se tekoča izguba zmanjšuje in da so problem še vedno tečajne razlike, obresti, družbene davke in veliko število režijskih delavcev. Proizvodni program pa je po njihovih ocenah perspektiven in donosen, vendar so stroji zastareli in iztrošeni. V tkalnico so v zadnjih letih že precej vložili, v naslednjih letih pa bo treba posodobiti tudi druge dele proizvodnje. Kljub prizadevanjem in novim ukrepom pa še ne pričakujejo pozitivnega rezultata.

TC

Delavci vidijo rešitev v ukrepu družbenega varstva

Kdo ob teh zadnjih dogodkih ne bi raumel velike stiske delavcev Ema; 450 tisočakov, kolikor znašajo najnižje plače ali pa 500 in 600 tisočakov, kolikor je bilo povprečje dobršnega dela zaposlenih, v času sedanje hiperinflacije res ni dovolj niti za življenje, kaj šele za meso na mizi ali celo za darilo otroku ob novem letu... Stiska je seveda tem večja, ker večina delavcev pošteno dela in za tekočim trakom ali kje druge prekoraci normo, pa se to nikjer ne pozna. A v času strasti, ki jih razumljivo povzročajo takšne stiske, stisk roke in voščilo za srečno novo leto na srečo le ni bilo zlagano, saj je bilo delavcem obljubljeno le tisto, kar je možno narediti. Odgovore za bodočnost Ema pa bo treba naprej iskati predvsem znotraj tovarniškega plota.

A kje v tem času vseeno vzeti denar za pomoč tistim socialno ogroženim, ki jo trenutno najbolj potrebujejo. Pri drugih organizacijah gotovo ne, ker je, prvič, zelo malo tistih, ki sploh še kaj imajo in drugič, ker je med temi že precej tistih, ki kvečjemu terjajo svoj delež. To pa je pri Emu trenutno okoli 7 milijard (zaradi boljše decembrske prodaje nekoliko manj kot prej) pri upnikih, ki so že zelo nestrpni. Delavcem, ki so pomoči potrebni, bo torej po obljubah sodeč pomagal občinski sindikat in ostale odgovorne službe v občini. Kako, še ne vemo, morda se bo kaj našlo iz kupa enajstih novih milijard dinarjev, ki so jih od bančnih obresti tik pred novim letom prejeli v družbenih dejavnostih.

A pomembnejše od tega je, kako naprej? Delavci vidijo rešitev v ukrepu družbenega varstva, ki ga bodo do 12. januarja tudi dobili. A kje v kadrovsko osiromašeni občini, regiji in tudi republikli dobiti tistega (in morda še koga zraven), ki bo pripravljen nositi breme te odgovornosti? Kdo si s takšnimi pristojnostmi direktorjev, ki so odgovorni delavcem, občini, družbenopolitičnim organizacijam in še komu, seveda ne vsem formalno, upa sanirati podjetje, ki je klecnilo v finančnem, (pa ne zaradi nesposobnosti finančnika) in morda delno tudi razvojnem smislu. Še enkrat se je namreč izkazalo, da kadrov, tudi takšnih, ki so prišli na direktorske položaje skozi vrata političnih in drugačnih kuhinj, ni več. Vsaj za takšno ceno, recimo temu plača, ne. S tega vidika je zato pozdravna poteza izvršilnega odbora Ljubljanske banke Splošne banke Celje, ki je potrdil predlog banke, da je ta pripravljena sodelovati pri financiranju Emove vodstvene ekipe.

In ko bodo rešena ta osnovna vprašanja, šele lahko govorimo o preobrazbi Ema, ki pa bo verjetno za marsikoga od zaposlenih precej boleča. Kajti verjetno ne bo treba iskati rešitev le na področju trženja in novih programov, temveč tudi v reorganizaciji. Emo ima skoraj 900 ljudi, torej skoraj tretjino, v režiji, pri tem pa seveda ne gre zgolj za razmerje, temveč predvsem delovno učinkovitost. Kljub obljubi Toneta Zimška, da se Lik ne bo ponovil, pa rešitve za vse v Emu verjetno le ne bo.

RADO PANTELIC

Železnica za legalen rop

Strojvodje so stavkali, potniki bodo plačali

Kakšna je zveza med zahtevno železničarskih sindikatov, da strojvodje urejajo svoje plače »po legalnih poteh« in med lookomotivo, ki jo je Papirnica Djuro Salaj prispevala v železničarski muzej? Na prvi pogled je ni; gre le za kamenčka v mozaiku, ki prikazuje propad sindikatov, delavsko nesolidarnost in naoljeno mašinerijo stavkokaštva.

Stavka večine slovenskih strojvodij se je iztekla tri

dni pred Silvestrom, dan po njem pa so potnikom podarili za skoraj polovico višje cene. Vse pod gesloma »vsak dan kaj novega« in »novi časi – nove cene«. Sicer pa raje pustimo ob strani vprašanja, ali je bila stavka upravičena in tarnanja ob podražitvi. Preletimo nekaj primerčkov, ki so nas navedli k »nesramnosti« v uvodu.

Vodstvo sindikatov slovenskih železničarjev je že novembra od sindikata strojvodij zahtevalo, da odstopi od ultimativnih zahtev in groženj s štrajkom ter se vključi v »legalne, samoupravne poti pri urejanju nagrajevanja strojvodij in železničarjev nasploh«. Umni sindikalisti so, drugače povedano, torej trdili, da štrajk ni legalna pot za dosego ciljev delavcev.

Papirničarji iz Krškega so železničarskemu muzeju letos podarili odsluženo lokomotivo, ko pa so strojvodje stavkali, so papirničarji veselo vozili lignit iz Šoštanja s svojo novo lokomotivo. Strojvodje se lahko iz tega

nauče marsikaj. Morda bodo prihodnjič morali stavko bolj pripraviti in pihniti na dušo tudi »stavkokazom«.

Vrli šefi Jugoslovanskih železnic so – z žegnom gospodov iz sindikata – pripeljali med stavko na Slovensko strojvodje s Hrvaške in iz Bosne. Bosancem so rekli, da je v Sloveniji nekakšna epidemija, ko pa so bosanski kolegi videli, da Slovenci pravzaprav štrajkajo, niso hoteli voziti vlakov.

Kaj lahko torej rečemo ob izteku stavke in z dražimi vozovnicami v žepih? V imenu strojvodij tole: takšnih sindikatov, ki se jim niti sanja ne, da jih ni ustanovil gospod bog temveč železničarji sami, ne potrebujemo. Tudi vsa gospodarska škoda, ki je ob štrajku nastala, gre na njihov rovaš, enako višje cene v železniškem prometu. Kaj bodo ob tem rekli republiški sindikati, je znano. Rekli ne bodo nič. Delavci iz različnih delov sindikata pa bodo še naprej živeli le na račun drugih delavcev z drugih delov sindikata.

BRANE PIANO

NOVI TEDNIK – RADIO CELJE

Telefonske številke: redakcija, naročnine, oglasi: 29-431, 29-438, 29-419, 29-409.

Direktna številka studia Radia Celje: 21-250.

Načrti brez Štajercev in brez denarja

Preveč smo odročni, potrjuje srednjeročni načrt Skupnosti za ceste Slovenije

Le še dober teden bo v javni obravnavi osnutek načrta za leto 1989, srednjeročni načrt do leta 1990 in dolgoročni načrt do leta 2000 slovenske cestne skupnosti. Čeprav so predstavniki skupnosti sodelovali na dveh posvetih na našem območju in soglašali z nujnostjo nekaterih cestnih del na tem koncu Štajerske, je v vseh treh dokumentih najti bore malo od dogovorjenega.

Tako v načrtu za prihodnje leto ni ceste na Roglo, ceste Maršala Tita, celjske južne obvoznice in še marsičesa. V srednjeročnem načrtu je sicer zapisano, da naj bi se letos pripravili načrti za nadaljevanje Slovenike od Arje vasi do Trojan, po letu 1990 pa pričela gradnja, v istem dokumentu pa je tudi rešitev podvoza v Tremarju, vendar se na to ne velja kaj dosti zanašati. Izkušnje nas učijo, da se srednjeročni načrt piše bolj zaradi sebe samega, ceste pa potem gradijo skoraj izključno po političnih ukazih iz republike in zveze.

Se vedno gre večina zbrana cestnega denarja – in tako naj bi bilo tudi v prihodnje – za cesto Bratstva in enotnosti ter ceste po Osimskih sporazumih, da je Slovenija s Trojanskim klanecem razdeljena v zahodni fevd, kjer se odloča, in vzhodno

delavsko-kmečko srenjo, pa še vedno ne skrbi nikogar razen prizadetih. Ob tem se porajajo tudi skeptične misli, da tako ali tako ni denarja za gradnjo cest in potem takem je vseeno ali je na našem območju predvidenih kaj posodabljanj infrastrukture ali ne. Pa bo bolj držala misel, izrečena na zadnjem pogovoru županov s Celjskega, da moramo v javni razpravi doseči, da bodo v načrtih tudi novogradnje in rekonstrukcije, za katere smo se že zdavnaj opredelili, saj če se bo v zadnji tretjini leta vendarle našel denar za ceste – tako je bilo recimo lani – pa

načrtov za naše območje ne bo, tudi gradili ne bomo ničesar.

Zaenkrat načrtujejo, da naj bi se v letih 1989 in 1990 na Celjskem obnovilo krajše odseke cest Laško–Šmarjeta, Rimske Toplice–Zidani Most, Radeče–Vrhovo, Slovenske Konjice–Stranice, Zalec Šempeter, Šentrupert–Laško, ter križišči v Arji vasi in na Gomilskem. Obnovili naj bi krajše odseke regionalnih cest Pesje–Titovo Velenje, Šmarjeta–Jurkloster, Višnja vas–Dobrna, Gorenje–Soteska, Hrastnik–Šmarjeta in Šentjur–Črnllica. Rekonstruirali naj bi ob-

voznico Tremarje, obvoznico Rogaška Slatina, dele cest Mala Pirešica–Velika Pirešica, obvoznico Šentjur, obvoznico Mozirje, Jezerski klanec, Škofja vas–Šmarjeta, magistralo Sever in Jug, obvoznico Konjice, del ceste Mišji dol–Jurkloster–Marof, Ljubno–Luče in Titovo Velenje–Paka. V načrtih je še nekaj manjših rekonstrukcij in gradnja mostov v Zidanem Mostu in na Ljubnem. Marsičesa v načrtih torej ni, povrh pa ni niti za načrtovano še ni znano, od kod naj bi dobili potreben denar.

BRANE PIANO

Priznanje Antonu Bremcu

Pred novoletnimi prazniki je zavarovalnica Triglav območna skupnost Celje izročila Antonu Bremcu iz Celja priznanje in nagrado za varno vožnjo, saj bo 15. februarja minilo 75 let, kar Alojz Bremec vozi avto in to brez vsake nezgode.

Alojz Bremec, star 92 let, je dobil voziško dovoljenje leta 1914, v tem času pa je menjal toliko avtomobilov, da najbrž še sam ne ve koliko. Je najstarejši voznik v Sloveniji in najbrž tudi v Jugoslaviji, nezgodno pa je pri zavarovalnici zavarovan že šestdeset let. In ker so taki vozniki redkost ali pa lahko rečemo, da jih več ni, ga je kot zgled Zavarovalnica Triglav nagradila, nagrado pa je najstarejšemu in vitalnemu vozniku izročil Vinko Jagodič.

Z. S.

Soldat naj bo strokovnjak

Se se je mogoče vpisati na srednje vojaške šole

Do konca marca se je mogoče vpisati na nekatere srednje vojaške šole, na šolo v Zagrebu pa do srede junija. Razpis velja sicer samo za rojene leta 1973, leto ali dve starejši mladeniči pa se lahko vpšejo v druge ali tretje letnike vojaških šol.

V tokratnem razpisu lahko mladi izbirajo med Letalsko splošno srednjo vojaško šolo Maršal Tito v Mostarju, splošnimi srednjimi vojaškimi šolami Bratstvo – enotnost v Beogradu, Ivo Lola

Ribar v Zagrebu in Franc Rozman–Stane v Ljubljani. Na slednje se lahko vpišejo samo stalno stanujoči v Sloveniji. Na voljo za nadaljevanje izobraževanja so še srednja vojaška šola kopenske vojske v Sarajevu, Tehniška srednja vojaška šola kopenske vojske v Zagrebu, Srednja vojaška šola vojaškega letalstva in protiletalske obrambe v Rajlovcu, Mornariška srednja vojaška šola v Splitu, Intendantska srednja vojaška šola v Sarajevu, Sanitetna srednja vojaška

šola v Novem Sadu, Glasbeno srednja vojaška šola v Sarajevu in Tehniška šola vojaških usmeritev za mehanike v Zagrebu.

Gojenci vseh srednjih vojaških šol imajo posebne ugodnosti – od brezplačnega bivanja in prehrane do žepnine – natančnejše podatke o pogojih vpisa, šolanja, kasnejših obveznostih in pa seveda o različnih strokovnih usmeritvah dajejo tudi na občinskih sekretariatih za ljudsko obrambo.

BP

Lani uspešne akcije RKS

Rdeči križ Slovenije se zahvaljuje vsem posameznikom in organizacijam, ki so s svojimi denarnimi prispevki ter prostovoljnimi delom pomagali pri uresničevanju humanega poslanstva in uresničevanju programov Rdečega križa Slovenije.

Lani je v akcijah RKS sodelovalo na stotisoče ljudi. Samo na odvzem krvi je prišlo 110.000 ljudi, ki so darovali 46.000 litrov krvi. Občani so darovali nad 30 vagonov oblačil v vrednosti 600 milijonov dinarjev, 20 slovenskih umetnikov je darovalo svoja dela, v akciji Solidarnost v dejanjih pa so posamezniki in organizacije prispevale 116 milijonov dinarjev. Za pomoč prizadetim ob nedavnem potresu v Armeniji je prispelo do zdaj na žiro račun RKS 33.310.800 dinarjev.

Podčetrtek bo prva krajevena skupnost s čistilno napravo

Med nalogami tudi skrb za kulturno dediščino

Podčetrtek je ena tistih krajevnih skupnosti v občini Šmarje pri Jelšah, ki stopa s pospešenimi razvojnimi koraki. To terjajo potrebe kraja, ki postaja tudi vse bolj pomemben slovenski turistični center, dodatne napore pa terja tudi dejstvo, da bo krajevena skupnost Podčetrtek letos gostiteljica šmarskega občinskega praznika.

Lanska bera pridobitev je bila, ob skromnih finančnih sredstvih, zelo dobra. Največ imajo pokazati na področju infrastrukture. Tu so preplastili dobre tri kilometre ceste v Olimje, na novo so asfaltirali pol kilometra ceste proti

domaćiji Topliški ter uredili pol kilometra dolg pločnik in javno razsvetljavo v trgu. Od hotela Atomskih toplic do Podčetrčka so prav tako postavili 25 svetilk ob novozgrajenem pločniku, pri gasilskem domu v Imenem pa so, ob 80-letnici tamkajšnjega gasilskega društva, asfaltirali 700 kvadratnih metrov površine.

Tudi letos jih čaka nekaj pomembnih nalog, med njimi tudi izgradnja čistilne naprave, s katero bodo v krajevni skupnosti do spomladi celovito uredili problem odplak. S tem bo Podčetrtek tudi prva krajevena skupnost v šmarski občini, ki bo na

tak način prispevala pomemben delež k varstvu okolja in narave. Do septembra, praznovanja občinskega praznika, pa nameravajo v Podčetrtku zgraditi tudi manjši trgovski center.

Janez Kovačič, predsednik sveta KS Podčetrtek: »Pri urejanju kraja smo imeli v mislih tudi našo bogato kulturno dediščino. Ker grad Podčetrtek neusmiljeno propada in s tem ogroža tudi domačije pod njim, smo letos opravili najnujnejša sanacijska dela in s tem za silo preprečili nadaljnje rušenje. Pri teh prizadevanjih pa nam je, kot vedno, stalo ob strani Zdravilišče Atomske toplice ter občina Šmarje pri Jelšah in šmarska občinska kulturna skupnost. Seveda pa bi nalogam, ki smo jih letos uresnili, ne bili kos, če bi nam ne stali ob strani mnogi krajevni s prostovoljnimi delom in denarjem, ki so ga dodatno prispevali za naš lepši jutri.«

MARJELA AGREŽ

Zdaj diskont tudi v Rogaški Slatini

Popestriti ponudbo in karseda zadovoljiti potrebe in želje kupcev, zlasti občanov šmarske občine, je glavno vodilo Merxove delovne organizacije Jelša v Šmarju. Ta je, zlasti lani, na tem področju naredila veliko, če se spomnimo samo izgradnje blagovne hiše v okviru poslovno-trgovskega centra v Rogaški Slatini.

Poleg večjih, so tu še na videz manjše pridobitve, ob velikih morda kar neopazne. Pod svoje okrilje je Jelša prevzela dve prodajalni Trgoprometa Zagreb v Rogaški Slatini in Šmarju ter uredila dve diskont prodajalni: najprej v Rogatcu, ki je bila prva te vrste, koncem decembra lani pa še diskont v Rogaški Slatini.

Diskont prodajalno je Jelša v Rogaški Slatini uredila na okoli 200 kvadratnih metrih nekdanjih poslovnih prostorov. Posebna prodajna zanimivost je prodaja frizerskih pripomočkov in preparatov.

Jelšini delavci so diskont trgovino v Rogaški Slatini uredili pretežno sami in s tem znatno pocenili to naložbo, ki je bila, tako vsaj kažejo prve izkušnje, v Rogaški Slatini, potrebna in dobrodošla.

M. AGREŽ

Srečanje za novo leto

V žalski občini se je že udomačila navada da ob krajevnih praznikih pripravijo srečanja za starejše krajanje. Mladi in mlajši imajo več priložnosti, da se pozabavajo, srečajo in pogovorijo, starejši pa ostajajo odmaknjeni od življenja v krajevni skupnosti in dogajanja v njej. Tudi za kakršnokoli družabnost imajo bolj malo priložnosti. Prav zaradi tega se teh srečanj, ki jih pripravljajo za svoje sedemdeset in več let stare krajanje po krajevnih skupnostih tako radi udeležujejo. Tudi na zadnje, lansko tovrstno srečanje, ob krajevnem prazniku KS Zalec, 27. decembra, ki je bilo v restavraciji Name v Zalcu, so prišli vsi, ki jim je zdravje dopuščalo. Pripravili so jim priskrben sprejem, na katerem jih je najprej pozdravil predsednik sveta KS Zalec Janez Kroflič, nato pa še v imenu Občinske odbora RK Dragica Pečar, učenci OŠ Peter Šrajc-Jur pa so jim pripravili kulturni program.

T. TAVČAR

Košato drevo kulture z nažaganimi vejami

Kulturi se v novorojenem letu ne obeta nič dobrega. Gospodarstvo bo treba še naprej razbremenjevati, družbene dejavnosti pa klestiti in še vselej je kriza družbe močno udarila gmotni položaj v kulturi, čeprav je tudi res, da se prav v kriznih časih rojevajo dobre stvaritve v kulturi. Če so te bič družbi, je prav, a če ta družba nima niti toliko evenka, da bi si slikar lahko kupil malo boljši čopič, da bi kupili nekaj novih opek za streho kulturnega doma, da bi postavili bolj košato sceno, potem pač ne moremo biti zadovoljni. Kulturi pa še kar naprej klestijo veje in ji pišejo vse tanjše programe. Dinar pa še tem ni kos.

Kulturna skupnost občine Celje bo programe kulturnih dejavnosti obravnavala na prvi seji v tem letu, saj je zadnja v lanskem zaradi nesklepnosti zbora uporabnikov odpadla.

Izhodišče programa kulturne skupnosti v tem letu ostaja srednjeročni načrt in ugotovitev skupščine, da je program zadnja leta tako skrčen, da ohranja kulturo le še na minimalni ravni in daje Celju komaj še sloves kulturno razgibanega mesta. Torej bi vsaka večja krnitev programa pomenila kulturi nov

udarec. Teh pa je prejela že toliko, da se od njih majo.

Če prelistamo po programu kulturnih dejavnosti občine Celje, je v njem zapisano, da bomo varovali naravno in kulturno dediščino. To delo bodo kajpak opravljali strokovnjaki, ki bodo poskrbeli tudi za program obeh muzejev z umetnostno vzgojo, občasne razstave, arheološka izkopavanja, spomeniškovarstvene akcije širšega pomena, kot je na primer grad, meščanska hiša na Tomšičevem trgu 1, oprema cerkve na Svetini in še kaj. Potrebno bo pomagati in sodelovati tudi pri reševanju prostorske stiske v Zgodovinskem arhivu. Našteto iz programa kulturne skupnosti je samo ena veja z nekoč bogatega drevesa, ki se žal, nažagana zavoljo premalo denarja, počasi in vztrajno suši. V knjižničarstvu, na primer, je značilno, da v Celju zaostajamo pri nakupu knjižnih gradiv, s tem pa tudi padajo bralne navade. Gledališka in plesna dejavnost naj bi tudi širili človekovo kulturno raven z umetnostno vzgojo. Celjsko gledališče bo zato pripravilo šest postavitev na velikem odru in eno na malem. Glasbena in likovna dejavnost sta pod streho Zavoda za kulturne prireditve, ki pa tu-

di pušča, saj je vselej premalo denarja zlasti za koncerte v okviru poletnih prireditev, izvedba Mladinskega festivala pa je bila že pred dvema letoma okrnjena za vselej veličastni koncert združenih zborov v mestnem parku. Festival je pred vrati tudi letos! Tu je še likovna dejavnost, ureditev stalne zbirke, pomoč pri urejanju kiparskega ateljeja... če bo denar. Tu je še filmska dejavnost s pionirskim in mladinskim filmskim gledališčem, Tednom domačega filma in predstavami v krajevnih skupnostih.

Še bolj na trhli in nažagani veji sedijo številna kulturno umetniška društva pri Zvezi kulturnih organizacij. Dinar bo narekoval, da se bodo obdržala le najboljše, pa tista

s konkretno izdelanimi programi, ki jih čakajo v tem letu mednarodne preiskušnje in večje akcije po izboru Zveze kulturnih organizacij.

To pa seveda še zdaleč niso vse naloge, ki jih mora v tem letu izpeljati in uresničiti kulturna skupnost, katere skrb je tudi stipendiranje, strokovno izpopolnjevanje in končno tudi nagrajevanje umetniškega in organizacijskega dela. Če ne bo za kulturo, ki je nadgradnja družbe, spet na vseh koncih in krajih akutno primanjkovalo denarja in razumevanja, čeprav so kulturni delavci v pogostem samoopovedovanju prvi, ki se dodobra zavedajo, da se s prekratko oedejo ni mogoče pokriti, kaj šele greti.

MATEJA PODJED

Mohorjeve družbe novoletno darilo

Ob izidu redne zbirke za leto 1989

Najprej je seveda vse pozornosti vreden Koledar za leto 1989, ki ga krasijo naslovnica, pa tudi vsa notranja likovna oprema barvnih reprodukcij iz Dizmove kronike, ki jo hrani Arhiv Slovenije. Ob rednem koledarskem delu z vsemi, tudi astrološkimi podatki, je prvi pomembnejši prispevek namenjen tristoletnici Dizmove bratovščine v Ljubljani.

Drugi prispevek govori o papeževem obisku Krki in tretji se navezuje nanj, saj je namenjen Sv. Emi in panorami svetnikov njenega časa. Nato si sledijo prispevki o papeževih potovanjih, o grški cerkvi, goriški Mohorjevi družbi. O drugi papeževi okrožnici piše Rudi Koncilja z naslovom Skrb za družbene zadeve, sledi pa mu prispevek Vekoslava Grmiča Človek in pogovor – že naslov razodeva, da gre za dialog. Škofu Tomažiču v spomin je naslovljen prispevek izpod peresa zgodovinarja Miloša Ribara, nato pa sledi pogovor z ljubljanskim možnim škofom Jožefom Kvasom ob njegovi 70-letnici. Mohorjev koledar se spominja tudi 70-letnice smrti Stanislava Škrabca, razmišlja o letu Kristusovega trp-

ljenja in vstajenja. Čisto kratak naslov »Pater Kolbe« govori v spomin na poljskega duhovnika, ki je v koncentracijskem taborišču stopil na mesto obsojenca, ki je imel družino in mu rešil življenje. Sledi še vrsta prispevkov, vsak zase je dovolj zanimiv, da si zasluži ustrezno pozornost.

Za Koledarjem je iz redne zbirke brez dvoma najpomembnejša knjiga Slavima gospoda, ki je pesmarica in ni samo to. Preko 900 strani zajeto delo ponuja bralcu delo, ki ga je več kot štiri leta pripravljala posebna komisija, namenjena pa je cerkvenemu ljudskemu petju. Mohorjeva družba ima sicer bogato tradicijo izdajanja pesmaric, toda ta je nekaj posebnega. Glasbeniki in liturgiki iz vseh treh slovenskih škofij in tudi drugih, kjer bivajo Slovenci so sestavljali komisijo, 15 jih je bilo. Glasben stavek je v štiriglasju. Pesmarica je tudi molitvenik.

Tudi Finžgarjeva Makalona je neke vrste posebnost redne zbirke. Predstavlja namreč tretjo izdajo in to v opremi, kakršno je za prvo izdajo leta 1944 izdelal arhitekt Jože Plečnik. A ni le oprema njegovo delo. Ko mu

PRIREDITVE

V Slovenskem ljudskem gledališču v Celju bo danes in jutri na programu mladinska igra Žarka Petana TV Sneguljčica. Danes ob 15.30. uri jo bodo igrali za 1. šolski abonma, jutri ob 10. uri dopoldne za pa abonma Čebelica za osnovno šolo Frana Roša.

V torek, 10. januarja bo na celjskem odru ob 12. uri predstava Daneta Zajca Medeja za abonma III. mladinski, v sredo, 11. januarja ob 19. uri pa bodo Zajčev Medej igrali za abonma V. mladinski.

V Domu II. slovenskega tabora v Žalcu bo Slovensko ljudsko gledališče iz Celja gostovalo v ponedeljek, 9. januarja ob 19.30. uri z delom Toneta Persaka Peter in Pavel, v sredo, 11. januarja pa bodo ob 10. in 12. uri na žalskem odru uprizorili mladinsko igro Žarka Petana TV Sneguljčica.

V Domu kulture v Titovem Velenju bo jutri ob 19. uri Večer duhovnih pesmi, glasbe in yogijske filozofije. Sodelovali bodo skupina Albatros, Rajko Konec z indijsko glasbo in pesmimi ter Slavko Mahne, ki bo predaval diapozitive o yogijski filozofiji.

V knjižnici v Titovem Velenju bo prihodnji četrtek, 12. januarja ob 19. uri predavanje dr. Ljuba Bavcon o človekovih pravicah in svoboščinah ali o zloglasnem 133. členu KZ.

V Likovnem salonu v Celju je na ogled razstava likovnih del Štefana Merflaka. Razstava bo odprta do 25. januarja.

Novoletni koncert

Novoletni koncert celjskega godalnega orkestra in plesnega orkestra »Žabe«, je bil ponovna potrditev že znane resnice, da znajo Celjani ceniti delo svojih glasbenih poustvarjalcev. Unionska dvorana je bila polna in kdorkoli je prišel na koncert samo iz radovednosti, je odhajal glasbeno obogaten; skratka kulturno zadovoljen.

Oba orkestra, vsak po svojem sestavu drugačen in repertoarno različen, sta bila v skupnem muziciranju usklajena in ustvarjala muzikalno polnost tako, da je bil zvok izenačen in prepričljiv. Oba dirigenta: Edo Goršič (Žabe) in mladi talentirani Nenad Firšt, ki vodi godalni orkester, sta suvereno vodila vsak svoj orkester, saj je bilo muziciranje že daleč onstran povprečnega. Celoten koncert je bil na visoki ustvarjalni ravni, tam, ko se neha prebiranje notnega zapisa in se začenja ustvarjalnost in živost v skladbo in njeno izročilo. Program je bil zelo raznolik, kar je popolnoma razumljivo glede na čas in namen zaradi katerega je bil izvajen.

Posebna vrednost koncerta je bil skupni nastop obeh ansamblov in naj ob tej priliki navedem misel zapisano na koncertnem listu: »Celjski godalni orkester in plesni orkester Žabe sta že nekaj let gojila željo po skupnem nastopanju, zlasti ob času novoletnega razpoloženja, ki je kot nalašč za predstavitve

lahkotnejšega glasbenega programa. Letos se je to skupno hotenje članov obeh ansamblov uresničilo in tako bodo poslušalci lahko prisluhnili sporedu, ki ga bosta orkestra izvedla vsak zase in v združenem revijskem orkestru.»

Naj ob koncu obema dirigentoma in članom obeh orkestror zaželimo še več dela, še več uspehov. Prepričan sem, da bodo vsi, ki so ta koncert tako ali drugače pomagali uresničevati: ZKO Celje, Kulturna skupnost Celje in drugi nadaljevali s skrbjo, da bosta, navkljub težkim časom, ki se pišejo tudi naši kulturi, oba deležna materialne in moralne podpore.

MARJAN LEBIČ

Seminar za zdomce

Zveza kulturnih organizacij Slovenije, ima v svojem sestavu tudi odbor za mednarodno sodelovanje. Ta odbor pripravlja med drugim tudi po dva seminarja na leto za naše rojake na tujem. Zadnji je bil v Žalcu, v hotelu Rubin, zadnji teden preteklega leta. O namenu seminarja in o programu tega v Žalcu, nam je tajnik za mednarodno sodelovanje Vlado Ravnikar povedal takole: »Zadnjega letošnjega seminarja se je udeležilo 24 folkloristov iz desetih slovenskih društev v zahodno evropskih državah (Avstriji, ZRN in Švici). Namen seminarjev je seveda ohranjanje ljudskih plesov in pesmi, obenem so vzpodbuda za nadaljnje delo in strokovna pomoč. Štiridnevni program je zajemal metodiko vodenja vaj in osnove kinetografije, učili so se ljudske plesne in ljudskega petja s posameznih obočij v Sloveniji, predstavljali so se plesni pari, dobili napotila kako popestriti družabni večer, poleg tega pa smo za goste pripravili več presenečenj, tudi priložnosti za zabavo ni manjkalo.«

T. TAVČAR

VIDEOPARADA

WILLOW

★★★★★

VIDEO KLUB CELJE ★★★★★ CANKARJEVA 13
Igrajo: Val Kilmer, Joanne Whalley, Warwick Davis
Režija: Ron Howard
Naslov originala: Willow ★ ZDA 1988 ★ fantastika ★

Ko se je film pojavil na programu festivala v Cane-su, so ga pri nas najavili pod naslovom Vrba, kar je, če se ne motim, povzročilo rahlo zmedo. Film namreč nosi naslov po junaku Willowu (Warwick Davis), članu pritlikavega ljudstva Nelwyn, ki ga dobra vila izbere za rešitelja čudežne deklice, prestolonaslednice hudobne kraljice in čarovnice Bavmorde iz ljudstva Daikinov. Pri tej težki in nevarni nalogi mu pomagajo odpadnik Daikinov – pogumni bojevnik Madmartigan (Val Kilmer – v filmu TOP GUN je igral »Icemena«), prebežnica princesa Sosha (Joanne Whalley) in dva za palec velika škrota. Zgodbo za film je napisal George Lucas, ki je tudi producent filma.

Filmsko dogajanje je postavljeno sicer v nekakšno mitično preteklost, vendar pa po kostumih, arhitekturi in ostalem inventarju sodeč, dovolj prepoznavno v zgodnji srednji vek; le da krščansko kozmogonijo zamenjuje pravljico-fantastični svet, poln nadnaravnih bitij, dvo-glavih zmajev, ki bruhajo ogenj, čarovnikov, čarobnih paličic in kamenčkov, vil, palčkov, škrota, zakletih gradov, skupaj s pravljico

napetostjo zgodbe, skratka vse tisto kar je v dolgi zgodovini ustvarilo evropsko pravljicarstvo.

Film je pravljico-fantastični spektakel, ki z najsodobnejšo filmsko tehnologijo pred gledalcem ustvarja sicer neresničen, pravljicni, vendar pa povsem verjeten svet, saj se pred nami povsem brez ostanka skupaj pojavljajo podobe škrota, zmajev, odvijajo se metamorfoze bitij, ne da bi za trenutek opazili, da gre za filmski trik. Kot tak je film prava poslastica za ljubitelje filma, še posebej za ljubitelje tega žanra, med katere pa ne sodijo le otroci.

GOSPODAR KLONA – (The clone master) – znanstvena fantastika – ★★

Da je znanost dojemljiva za kriminal tudi takrat, ko ne preide v fantastiko, to se ve; zakaj pa je bolj dojemljiva za državni kot za zasebni kriminal, pa ni več povsem jasno. Ali morda znanost nima in ne more imeti občega cilja? Film na to ne odgovori.

PREZIDIJ – (The presidio) – kriminalka – ★★★
Tema občutljiva in aktualna. Pošteni policaj odkriva s pomočjo poštenega vojaškega policaja ozadje umora, ki ju pripelje do korumpiranih vrhov ameriške vojske.

GOSPODAR NINJE – (Ninja master) – akcijski – ★. Solata.
TIGER IZ JAVE – (The Jawa tiger) – akcijski – ★. Solata.

Kaj je novega?

NOVI TEDNIK

Predavanje o lepotah gora

Ob koncu leta sta Partizan iz Matk in Šeš in Planinsko društvo Zabukovica v Matkah pripravila predavanje Tone Ikovica o lepotah Savinjskih Alp in Logarske doline. Tone Ikoivic je v besedi in sliki pričaral lepote gora, govoril je o kmečkih običajih in tradiciji, o pastirski arhitekturi in življenju v gorah.

Pred predavanjem so podelili Marjanu Rednaku iz Šeš bronasti častni znak Planinske zveze Slovenije za dolgoletno in prizadevno delo v planinski organizaciji, Martini in Ivanu Rajhu so izročili častna znaka planinca transverzalec in družini Škrubej značke za prehojene vezne poti.

Obiskovalci, okoli 50 jih je bilo, so bili s prireditvijo zelo zadovoljni.

FRANC JEŽOVNIK

Pohod na Osankarico

Planinsko društvo Zreče tudi letos pripravlja tradicionalni pohod po poteh Pohorskega bataljona. Letošnji, že enajsti po vrsti, bo v nedeljo, 8. januarja. Pričel se bo ob pol devetih zjutraj izpred hotela Planja na Rogli, končal pa po štirih urah hoje.

Spominski pohod, s katerim v sosednji, bistrski občini, obeležujejo tudi svoj občinski praznik, je lani pritegnil okoli 400 pohodnikov, letos jih pričakujejo še kakšnih 200 več. Do Rogle bodo pohodnike pripeljali avtobusi. Prvi bo krenil iz Slovenskih Konjic ob 7. uri in 15 minut, za njim pa bosta peljala v razmaku 15 minut še dva. Za vozovnico bodo morali odrasli odšteti 5000 dinarjev, otroci pa 3000 dinarjev. Organizatorji opozarjajo planince, da se primerno obujejo in oblečejo in da naj ne odhajajo na pot kondicijsko slabo pripravljeni, prav tako naj se ne ločujejo od str-

njene kolone in naj ne iščejo bližnjic. Sicer pa so zreški planinci za varnost na poti poskrbeli. Društva, ki bodo prišla na Roglo z lastnimi avtobusi, pa organizatorji opozarjajo, da morajo biti avtobusi obvezno opremljeni z verigami in drugo potrebno zimsko opremo.

Po hrani iz nahrbtnika in toplem čaju na Osankarici, bodo planince v dolino odpeljali avtobusi. V hotelu Dobrava v Zrečah bodo planinci dobili žig v dnevnik pohodov in značke, prav tako pa se bodo, če jim bo ostalo še kaj moči, zavrteli ob zvokih domače glasbe.

M. P.

NOVI TEDNIK - RADIO CELJE

Telefonske številke: redakcija, naročnine, oglasi: 29-431, 29-438, 29-419, 29-409.

Direktna številka studia Radia Celje: 21-250.

V našem turizmu bo treba še marsikaj spremeniti

Čeprav smo prejšnje leto od turizma iztržili več kot kdajkoli prej, pa to še zdaleč ne pomeni, da smo lahko s turističnim letom 1988 zadovoljni. Dejstvo namreč je, da Jugoslavija kot turistična država vse bolj izgublja svoj pomen in da nas po številnih podatkih izpodrivajo države, za katere si še pred leti kaj takega nismo mogli niti misliti (Turčija, Bolgarija). Mi seveda še vedno štejemo le število nočitev kot edini zveličavni podatek, medtem ko so v razvitih državah že zdavnaj mnogo bolj pomembni pokazatelji tisti, ki povedo koliko od turizma dejansko iztržijo. To pa je seveda možno le v državah, kjer statistika dobro dela, znani

pa so sproti podatki o finančnih učinkih.

Ob vsem tem pa nam še vedno ni jasno, da se pravega turizma ne moremo iti, dokler bodo goste sprejemali neprijazni ljudje, dokler bomo znani po nečistoči in netočnosti. To so tri

KOMENTIRAMO

stvari, ki so temeljne za turistični razvoj vseh povsod v svetu in na teh osnovah je treba graditi. Dokler se tega ne bomo zavedali, bomo lahko še naprej tarnali, da nas obiskujejo predvsem tisti z najnižjimi plačami in morda še

kakšni avanturisti, resni gostje, ki hočejo vedeti že vnaprej, kaj bodo dobili in potem to tudi zahtevajo, bodo pa odhajali drugam.

Vseh seveda ne smemo metati v en koš, kajti tudi pri nas so svetle izjeme. Tudi na celjskem območju, kar se posebej velja za naš zdraviliški turizem, ki dosega vedno lepše rezultate, toda kaj, ko je bil ves sistem naravnano tako, da je rezultate sproti izničil. Kaj bo prinesla spremenjena zakonodaja, pa bo seveda pokazal šele čas. Dejstvo pa je, da celjska regija postaja tudi po turistični plati vse pomembnejša, kar pove tudi podatek o številu nočitev, ki jih je bilo okrog milijon 100 tisoč (v Sloveniji 9 milijonov), medtem ko pravih finančnih pokazateljev zaenkrat še ni. Je pa res, da se bodo morali v vseh občinah celjske regije drugače obnašati do turističnega gospodarstva. V občinskih resolucijah so namreč doslej turizmu namenili bore malo vrstic.

JANEZ VEDENIK

Nekateri so pobrali »turistične« kredite, potem pa se požvižgali na turizem

Ljubenci bi radi privabili več gostov in podaljšali sezono

Turistični delavci na Ljubnem so pred prazniki voščili sedanjem in nekdanjim oddajalcem sob in turističnim kmetom. Zaradi ljubenskega turističnega mrtvila so izvedli tudi an-

keto; nekaterim, ki so prej sprejemali goste, po vračilu »turističnih« kreditov niso več motivirani, da bi še naprej oddajali sobe.

Tisti, ki so opustili turistično dejavnost, so v anketi večinoma odgovarjali, da so preobremenjeni s kmetijsko proizvodnjo, da je provizija zadruzi od posameznega gosta previsoka in da po plačilu občinskega davka ostane premalo dobička. Nekateri so omenjali tudi druge težave: postarali so se in nekateri nimajo naslednikov, če pa jih imajo, se ti zadovoljujejo

s socialno varnostjo v združenem delu. Anketiranci so prvič omenjali tudi miselnost in prezahtevnost nekaterih gostov, ki menijo, da je tudi na turističnih kmetijah hrane v nekakšnem izobilju.

Na vprašanje ali menijo, da ima turizem na Ljubnem prihodnost, so anketiranci v veliki večini odgovorili pritrdilno. Zavzemajo se tudi za daljšo turistično sezono. Ko bo Ljubno čez Rastke povezano z Goltmi, bo tudi možnost zimskega turizma.

Ljubenski turistični delavi so tudi obnovili evidenco o turističnih zmogljivostih,

od katerih pa bi jih morali precej posodobiti. Večina tistih, ki oddaja sobe, je v anketi odgovorila, da bi s pomočjo kreditov opremila s sanitarijami tudi posamične sobe. V Turističnem društvu se bodo potrudili poiskati vir za kreditiranje. Na Ljubnem so imeli letos, skupaj s Planinko, manj kot tisoč nočitev. Kljub temu je bilo v Turističnem društvu precej delovnega poleta, od akcije za lepši izgled kraja, Flosarskega bala pa do novih zamisli za boljšo ljubensko turistično prihodnost.

BRANE JERANKO

Nož v hrbet našim živinorejcem

Z intervencijskim uvozom uničujejo našo živinorejo, pri tem pa Celjani kupujejo nekakovostno meso

S kmetijske zadruge Laško so nam sporočili, da so živinorejci z njihovega območja ogorčeni nad zadnjim intervencijskim uvozom govejega mesa in svinjine. Pod blagoslovom (zdej že bivše) zvezne vlade so v Slovenijo uvozili 6400 ton mesa. Med večjimi uvozniki so tudi Celjske mesnine, kjer so kupili 50 ton češke govedine in 150 ton svinjskih polovic. Meso je izredno slabe kakovosti.

Uvozniki so imeli, kar intervencijski uvoz omogoča, mnogo carinskih ugodnosti, medtem ko jih živinorejci, pri uvozu gnojil na primer, nimajo. Velja jo torej dvojna merila pri uvozu, kar vsekakor ni v prid tržnemu gospodar-

stvu, s katerim nekateri zagovarjajo potezo zvezne vlade.

Pri vsem tem se je zgodilo še nekaj, kar še zdaleč ni nepomembno. Tov. Škoberne iz Celjskih mesnin nam je povedal, da je uvoženo meso izredno slabe kakovosti, skoraj na meji uporabnosti. Zato nekaj tega mesa ne morejo prodati in ga nameravajo vrniti tja, od koder so ga pripeljali, ali pa ga bodo predelali. Upajmo, da ne v hrenovke, ki jih bomo kupovali Celjani.

Na Jugoinšpektu in Veterinarski inšpekciji, kjer ocenjujejo kakovost mesa, pred prazniki nismo uspeli dobiti nikogar. Tehnologinja, tov. Svetova, pa nam je povedala, da so uvoženo

meso predolgo zadrževali na carini, vendar so na carinski inšpekciji dovolili uvoz mesa.

Razumniki, ki urejajo kmetijsko politiko, so ponovno dokazali, da vedo, kako se ne dela. Res, da so potrošnikom omogočali 25 odstotkov cenejši nakup mesa, pri tem so žal storili več slabega kot dobrega. Ljudem so ponudili nekakovostno meso, kako nekakovostno je bomo ugotovili po praznikih, živinorejcem pa so za novoletno darilo zabili nož v hrbet.

Skupaj s potrošniki in živinorejci upamo, da se nova vlada ne bo odločala za tako »briljantne« odločitve.

VOJKO ZUPANC

Krave na računalniku

Ne samo v industriji in na drugih področjih, tudi v kmetijstvu bo računalnik v veliko pomoč, so si rekli v Kmetijski zadruzi Slovenske Konjice in se odločili za domači računalnik Iskra delta Triglav. Dobili so ga tik pred novim letom, vendar ni mogoče reči, da jim ga je prinesel dedek mrz, saj so večino denarja zbrali sami. Naložba pa je veljala 74 milijonov in 254 tisoč dinarjev ter še dodatnih 30 milijonov za programsko opremo.

Vodja računalnika v Kmetijski zadruzi Jožica Gošnik je povedala, da z računalnikom zaenkrat obdelujejo knjigovodske podatke, vendar je namen nakupa računalnika pravzaprav drugje. Ščasoma bodo namreč z računalnikom vodili kmete kooperante, njihove pogodbe, obveznosti, tržne viške, dolgoce, medtem ko zdej za kmete kooperante vodijo finančni del poslovanja.

Nakup računalnika pomeni torej začetni korak k bolj natančnemu in hitreje opravljenemu delu, s čemer se bodo zaenkrat ukvarjali štirje delavci. Program, prirejen za domače razmere, so dobili od Kmetijske zadruge Hoče, kjer že nekaj časa uspešno delajo z računalnikom Iskra delta Triglav.

MATEJA PODJED

Praščjereja na Šmarskem

Poleg govedoreje je praščjereja najmočnejše zasedbo v kmetijstvu šmarske občine. V družbenem sektorju sicer ni razvita, zato pa toliko bolj v kooperacijski proizvodnji pri Hmezdovem Kmetijskem kombinatu v Šmarju pri Jelšah.

Kooperacijska praščjereja je na Šmarskem organizirana tako, da obsega vse faze rejje: rejo plemenskih svinj s pujski, vmesna pitališča in rejo pitanih prašičev.

Reja plemenskih svinj je v rokah zasebnih rejcev (poteka na njihov rizik) in sicer pri rejcih, ki imajo od 3 do 20 plemenskih svinj. Rejci plemenskih svinj prodajo pujske, ki so težke od 8 do 10 kg. Temeljni organizaciji kooperantov šmarskega kmetijskega kombinata, kjer poteka pitanje teh pujskov do teže 25 kilogramov v petih

vmesnih pitališčih. Naslednja faza je pitanje prašičev do 100 kilogramov v 22 pitališčih.

Pitanje prašičev temelji na domači in kupljeni krmi. Plemenske svinje v 70 odstotkih prehranjujejo z domačo krmo, prehrana na vmesnih pitališčih pa v celoti temelji na kupljeni hrani. Odstotek domače krme je pri rejcih pitancev manjši, saj le-ta temelji 70 odstotkov na kupljeni krmi.

Vseh rejcev plemenskih svinj je v šmarski občini nekaj manj kot 300, nekaj več kot 900 plemenskih svinj pa letno odredi od 9 do 11 tisoč pujskov.

Od leta 1970 do lani je bila praščjereja na Šmarskem različno intenzivna. Leta 1970 je bilo v občini 132 pujskov, leta 1980 le 64 in lani

kar 337. Manj nihanja je pri rejci bekonov. Leta 1970 jih je bilo 335, deset let pozneje 354 in lani kar 764, ko so v tej veji praščjereje zabeležili rekordno leto.

M. AGREŽ

436-kilogramski prašč

Praznične dni so marsikje izkoristili za kolone. Tako je bilo tudi pri Šinkovčevih v Šentupertu, le da so bile njihove kolone rekordne. Rekordne so bile z ozirom na težo prašiča, ki so ga zaklali. Gospodar je kupil prašiča, ki je tehtal 436 kg in mesar Vojko Podgoršek (na sliki) je dejal, da takega orjaka še ni dobil pod nož.

T. TAVČAR

REKLI SO:

Marko Zlodej, revirni gozdar pri GG Celje, TOK Vransko - Zalec: »Ze 36 let sem revirni gozdar za področje Ponikva-Andraž in povsem upravičeno lahko povem, da naši gozdovi umirajo stoje. Na področju, kjer jaz delam, je najslabše z jelko, ki je le še za okras. V okolici gore Oljke je veliko smreke, hrasta in bukve, vendar žal vse propada. Drevje enostavno nima več prave temnozelenne barve. Prvi znaki bolezni so rumeno-zelena barva, nadalje povešanje iglic in končno odpadanje. Najhujiši so razni škodljivci. Lani smo kar štiri mesece lovili lubadarje in imeli smo jih za dobra štiri vedra. Od raka in kostanjeve črnilovke je napaden tudi kostanj, ki naglo odmira. Vsako leto ga odkažem po tisoč kubikov, čez nekaj let pa ga verjetno sploh ne bomo več jedli in tudi za »telegrafnice« ga ne bo, tako da si bo treba pomagati z akacijo. Poseben problem je tudi zaščiten drevored Plevna nad Ložnico ali Gotovljami pri Žalcu, kjer je več sto izredno lepih košatih smrek, ki jih redkokoli vidiš. Smrekov drevored so posadili po naročilu Marije Terezije. Dve smreki je poškodovala strela in smo ju odstranili. Zdej je smreke začela napadati cela vrsta bolezni in kot pri staremu človeku bo tudi te smreke težko ozdraviti. Čez leta bo vse propadlo. Prizadet pa ni samo gozd, ampak tudi divjačina, ki je vse bolj zbegana, saj nima miru pa tudi njo napada slabo ozračje in vse drugo, kar šari po gozdu. Nad vsem tem bi se morali resno zamisliti, kajti lahko se zgodi, da bomo čez leta ostali brez pljuč.«

T. VRABL

NOČNE CVETKE

● Na sceni se je spet pojavil znani Zvonko P. Jupi. Tokrat v gostilni Miklavžin v Celju, kjer je razbil igralni avtomat. Glede na zelo bogato kariero razgrajca, je hitro ugotovil, da je najbolje, če se umakne s prizorišča še pred prihodom miličnikov.

● Vse kaže, da je neznanec, ki je prejšnjo sredo razbil sipo in vlomil v trgovino Zelenjava v Cankarjevi ulici v Celju, tako dolgo popival, da je izgubil občutek za čas in menil, da se že približuje novo leto. Zato se je na hitro (in na nepošten način) oskrbel z dvema steklenicama domačega šampanjca, potem pa pobegnil.

● Prejšnjo sredo je pri Majolki v Celju razgrajal Janez O. iz Košnice. Janez ima pri celjskih miličnikih že precej debel dosje in je znan po tem, da zlepa ne odneha, zato je moral v prostore za treznjenje.

● V samskem domu Vatrostalne v Storah sta se prejšnji teden strela dva stanovalca. Miličniki so ugotovili, da je k Fikretu O. vlomil stanovalca, vendar ne zato, da bi ga okradel, ampak prebunkal.

● Že leta nazaj se ni zgodilo, da bi kakšen razgrajal pričakal novo leto v prostori za treznjenje, letos pa je to tradicijo prelomil Rudi K. iz Gotovelj pri Zalcu. Rudi je tako vztrajno razgrajal, da so ga žalski miličniki morali prijeti, ker pa imajo sami za takšne tiče neprimerne in neudobne prostore, so mu za Silvestrovo priskrbeli malo več udobja, tako da je Rudi lahko spal v Celju.

S.Š.

PROMETNE NESREČE

Prehiter fičko

V petek popoldne ob 16.20. uri je vozila s fičkom po Kersnikovi ulici v Celju 19-letna Barbara Krajnc iz Celja. V podvozu jo je zaradi prevelike hitrosti zaneslo v levo, kjer je trčila v osebni avtomobil, s katerim se je nasproti pripeljala 40-letna Silva Kužner iz Celja, nato pa je fička zaneslo na pločnik, na katerem sta bila takrat dva pešca. V nesreči se je huje ranil sopotnik v fičko, 44-letni Ivan Krajnc iz Celja, oba pešca, 56-letni Jakob Hercog in 60-letna Marija Bovhan pa sta bila lažje ranjena.

Pešec na sredini ceste

V petek zvečer, malo pred 19. uro je hodil po sredini lokalne ceste v Trnovljah 48-letni Jožef Čokl iz Pristave. Z Ljubecne proti Celju je takrat pripeljal z osebnim avtomobilom 30-letni Bogdan Stopinšek iz Celja in v blagem levem ovinku trčil v pešca. V nesreči je Jožef Čokl dobil tako hude rane, da je umrl že med prevozom v celjsko bolnišnico.

Obračal na avtocesti

V petek, nekaj po 22. uri je 33-letni Jovo Zorič iz Celja vozil po Sloveniki iz Arje va-

Vbodi z nožem zaradi prekinjene ljubezenske zveze

Višje sodišče v Celju je potrdilo kazen - leto dni zapora - 23-letnemu Vojku Slodežu iz Oplotnice, ki je 5. maja lani, nekaj po 22. uri zvečer desetkrat zabodel I. K. v njenem stanovanju v Slovenskih Konjicah.

Vojko Slodež in I. K. sta nekaj časa živela skupaj, potem pa je Vojko moral k vjakom. Zaradi različnih pogledov na bodoče skupno življenje je I. K. zvezo prekinila, Vojko pa se s tem nikakor ni mogel sprijazniti.

Ko so ga predčasno spustili iz vojske, si je še naprej prizadeval, da bi ohranil zvezo z I. K., ki pa je ostajala neomajna. Tako se je Vojko 5. maja lani vrnil v stanovanje I. K. precej vinjen, s seboj pa je prinesel tudi nož; kot je kasneje povedal na sodišču, zato, da bi naredil samomor.

Z I. K. sta se spet sprla in Vojko je začel suvati z nožem proti njej. Zadal ji je kar deset, ne preveč globokih ran. Poskušala je zbežati in poklicala je hčerko. Takrat se je tudi Vojko nekako pomiril, ji obljubil, da ji ne bo storil nič hudega. Pomagal ji je vstati, da sta prišla do sedev, ki so ji pomagali v bolnišnico. Vojko je sosedom zatrjeval, da tega ni hotel storiti in naj ga odpeljejo k miličnikom.

Vojko Slodnjak se je tudi na sodišču bolj slabo spominjal dogajanja v stanovanju I. K., saj je bil ta večer bistveno zmanjšano prišteven. Kot je ugotovil tudi izvedenec psihiater, je pretirano čustveno reagiral, poleg tega pa je bil tudi vinjen.

Javni tožilec je Vojko Slodnjaka obtožil za poskus kaznivega dejanja umora, saj bi I. K. zaradi ran lahko izkpravela. Prvostopenjsko sodišče v Celju je dejanje prekalificiralo v hudo telesno poškodbo. Petčlanski senat je po izpovedbi prič in izvedencev (poleg psihiatra še izvedenec sodno medicinske stroke) menil, da Vojko Slodnjak ni nameraval umoriti I. K. Ob upoštevanju zmanjšane prištevnosti obtoženca so mu za kaznivo dejanje, za katerega je zagrožena kazen od 6 mesecev do 5 let zapora, izrekli kazen leto dni zapora. Tako visoka kazen naj bi vplivala na obdolženca, da bi razumel, da prekinjena ljubezenska zveza ne sme biti povod za kaznivo

dejanje, ker lahko vsak sam odloča s kom bo živel.

Vojku Slodnjaku so v kazen všteli tudi čas prebit v priporu od 5. maja lani dalje.

Na prvostopenjsko sodbo sta se pritožila obtoženec oziroma njegov zagovornik in javni tožilec. Medtem ko je zagovornik menil, da je kazen previsoka in bi zadoštovala že pogojna kazen, pa je javni tožilec vztrajal pri poskusu umora in s tem pri razveljavitvi sodbe. Vendar pa je senat višjega sodišča menil, da v tem primeru res ni šlo za poskus umora, hkrati pa so ocenili, da je tudi izrečena kazen primerna, zato so prvostopenjsko sodbo potrdili.

S. ŠROT

Zdrsnil pod Klemenčo jamo

Prejšnji četrtek je 41-letni Ivan Firšt iz Raduhe odšel na Klemenčo jamo. V tamkajšnji planinski postojanki je nekaj popil, ob 16.30. uri pa se je odpravil v dolino. Ker se je že mračilo, ni pa imel s seboj svetilke, mu jo je ponudil oskrbnik koč. Firšt jo je zavrnil.

Približno četrte ure hoda od koč je Firšt na listju, pod katerim je bil led, zdrsnil, tako da je omahnil v globel in približno 30 metrov nižje obležal mrtev. Truplo je naslednji dan našel Franc Janež iz Savina, ki je šel proti Klemenčevi jami.

Umrli kolesarka

V soboto, malo po 17. uri je 40-letni zdomec (dela v Švici) Vincenc Pocajt iz Starega trga vozil iz Sevnice proti Zidanemu Mostu. V Vrhovem je dohitel 63-letno kolesarko Albino Brvar iz Radeč. Ker je vozil prehitro je zadel v kolesarko in jo zbil. Albina Brvar je dobila pri tem tako hude rane, da je umrla na kraju nesreče.

Sopotnica na strehi stanovanjske hiše

V nedeljo zvečer ob 20. uri 22-letni Oskar Martinčič s Stranic vozil z osebnim avtomobilom iz Celja v smeri Slovenskih Konjic. Na Stranica je v desnem ovinku prehiteval drugo vozilo, ker pa je preveč pritiskal na plin, ga je po prehitevanju zaneslo najprej v levo, nato pa v desno na bankino in s ceste, kjer se je njegov avtomobil zaril v zemljo, nato pa trčil še v jablano. Vozil je tako hitro, da je sopotnico v njegovem avtomobilu, 21-letno Klavdijo Korošec iz Vojnika pri trčenju vrglo iz vozila na streho 3,5 metrov visoke stanovanjske hiše. Koroševa se je v nesreči hudo ranila, voznik pa lažje.

KLIC V DUŠEVNI STISKI

916

med 15. in 22. uro vsak dan

Veliko nesreč zaradi prednovoletnih praznovanj

Preteklo leto je bilo, kar se tiče prometne varnosti na naših cestah, precej slabo. In to navkljub vsem opozorilom in akcijam miličnikov, svetov za preventivo in drugih. Opozorila in kazni (po spremembi zakona precej visoke) niso kaj prida zalegle. Tako kot niso zalegla opozorila pred novoletnimi prazniki, naj vozniki vozijo bolj previdno in naj ne sedajo za volan vinjeni. Tako se je samo v petek pripetilo na našem območju več kot deset hujših prometnih nesreč, precej pa jih je bilo tudi v soboto, na Silvestrovo. Nesreče so terjale tudi dve življenji.

Seveda pa so to le hujše prometne nesreče, ki so jih obravnavali miličniki, še veliko več pa je bilo manjših, v katerih je nastala samo materialna škoda. Velika večina vseh nesreč se je pripetila zaradi neprimerne hitrosti, precej pa tudi zaradi vinjenega voznika za volanom, ki je prej praznoval, potem pa preveč korajžno sedel za volan.

Čeprav je res, da naše ceste niso najboljše, pa na žalost drži tudi to, da za volanom sedi precej voznikov brez vsake prometne kulture, ki se ne ustrašijo niti visokih kazni, da ne bi tvegali. Žal pa se takšna tveganja velikokrat končajo tragično za druge, ki niso nič krivi. V dneh pred novim letom je bilo, žal, kar nekajkrat tako.

S. ŠROT

Pobral devize, posoda pa je ostala v Avstriji

V Titovem Velenju so sodili 41-letnemu Albinu Grilu (stanoval naj bi v Zaveščaku pri Čakovcu) zaradi goljufije in neupravičenega zastopanja v zunanjetrgovinskem poslovanju. Prvostopenjsko sodišče ga je za obe kaznivi dejanji obsodilo na po 2 leti in pol zapora oziroma enotno kazen 4 leta in 8 mesecev zapora, celjsko višje sodišče pa mu je po pritožbi zmanjšalo kazen: za goljufijo na leto in 6 mesecev zapora, za drugo kaznivo dejanje pa na 8 mesecev zapora in mu izreklo enotno kazen 2 leti zapora.

Albin Gril je leta 1980 postal zastopnik firme AMC, predstavništvo Dunaj. Prodajal je posodo krom-nikelj, vendar pa je imel pooblastilo samo za Avstrijo. Kaj kmalu pa je ugotovil, da bi mu lahko tudi pri nas posel dobro cvetel, zato je kršil Zakon o prometu blaga in storitev s tujino ter začel prodajati posodo v Celju, Titovem Velenju, Ptuj in Trbovljah. Sklenil je približno 400 pogodb, kot je povedal na sodišču, ker pa je zašel v finančno stisko (na carini naj bi mu zasegli večje vsote denarja), 27 kupcem posode ni dobavil, čeprav je od njih prej vzel predplačilo oziroma v nekaterih primerih kar celotno plačilo - večinoma

v devizah, le izjemoma v dinarjih. Skupno je 27 kupcev ogoljufal za nekaj več kot 689 tisoč dinarjev. Potrebno je upoštevati, da je posodo prodajal od maja leta 1981 do junija leta 1982, zato je realno vsota priglufanega denarja nekajkrat večja.

Ker je na predstavništvo firme AMC na Dunaj začelo prihajati vse več pritožb kupcev, ki jih je Gril ogoljufal, so ga leta 1982 suspendirali, v Avstriji pa je bil takrat tudi nekaj več kot dva meseca v priporu.

Gril je zlorabil naročilnice oziroma uradne papirje firme AMC, ker pa seveda ni imel pravice prodajati posode pri nas, so se kupci lahko obrisali pod nosom. Ker so ga nekateri začeli iskati, je menjal bivališča. Tako je v sodbi prvostopenjskega sodišča zapisano, da naj bi stanoval v Ljubljani, stalno bivališče je imel prijavljeno v Čakovcu, dejansko pa naj bi stanoval v Zaveščaku. Sodišče ga je zato moralo poiskati s tiralico, 9. januarja lani pa so ga tudi priprli (že pred tem je bil v priporu od 25. do 26. aprila leta 1983 v Ljubljani).

Velenjsko sodišče je marca lani Albina Grila za obe kaznivi dejanji obsodilo na enotno kazen 4 leta in 8 mesecev zapora. Obtoženec se je

pritožil, celjsko višje sodišče pa je menilo, da je pritožba utemeljena le, kar se tiče višine kazni. Neupravičeno zastopanje tuje firme (gre za 27 primerov) naj ne bi imelo tako velike družbene nevarnosti, zato je kazen 8 mesecev dovolj visoka, je menilo višje sodišče, pri goljufiji pa ni bila v dovolj veliki meri upoštevana oddaljenost dogodka in pa dejstvo, da je obtoženec oškodovancem vrnil nominalne zneske iz leta 1981 in 1982. Hkrati pa so tudi oškodovanci sami kršili predpise, ko so Grilu kot predujme dajali tujo valuto. Za goljufijo mu je zato višje sodišče odmerilo leto dni in 6 mesecev zapora, potem pa izreklo enotno kazen 2 leti zapora, v katerem so mu všteli ves čas prebit v priporu (tudi v Avstriji). Hkrati mu je višje sodišče zmanjšalo povprečnino na 150.000 dinarjev, ker je obtoženec v precej slabem socialnem položaju (je v priporu, brez redne zaposlitve, skrbeti pa mora za mladoletnega otroka).

S. ŠROT

MEBLO

salon celje
063/29235

PRI NAS LAHKO IZBIRATE

Potrošnikova samopostrežba Soča

za svoje zveste kupce odprta:

od ranega jutra - 7.30. ure do poznega večera - 20. ure

Lepa izbira živil in gospodinjskih potrebščin

Še posebej vas vabimo na oddelke: svežega mesa
delikatese
sadja in zelenjave

Na enem mestu dobite skoraj vse!

Pridite, radi vam bomo ustregli.

MERX

POTROŠNIK CELJE

Poiščite, izberite, kupite. Kje? V malih oglasih Novega tednika

Zgovorne ugotovitve

Za pouk biologije na Srednji tehniški šoli maršala Tita v Celju gojimo nekaj vrst drobnih vodnih živali po navodilih, ki smo jih dobili z Biotehniške fakultete v Ljubljani. V Ljubljani gojijo podobne živali v svojem vivariju kar v vodovodni vodi, v Celju pa to ne gre. Po neuspešnih poskusih, ki smo jih opravili s prestano ali pa prekuhano celjsko vodovodno vodo, smo začeli uporabljati vodo Meškovega studenca. Uspeha smo bili vseli vse do pomladi 1986. leta. Od takrat tudi s to vodo nimamo več uspeha. Ne vemo, zakaj, toda živalice je ne prenesejo več.

MIRA GRIČAR-KRIŽNIK, dipl. biol.
NUŠA VREČKO, dipl. biol.
ALEKSANDER BOŽINOVIČ, laborant

Silvestrovanje v Domu upokojencev

Upokojenci iz celjskega doma smo silvestrovali že v ponedeljek, 26. decembra. Imeli smo se zelo dobro. Osebe doma se je potrudilo, da nam je bilo všeč. Že vhod v dvorano (jedilnico) je presenetil. Na vseh oknih so bile slike sveč in zvoncev (zagotovo je bilo s tem veliko dela).

Poskočne viže nam je igral ansambel Francija Zemeta. Marsikdo je tudi zaplesal. Tudi petje smo slišali. Bilo je lepo.

Pred slavnostno večerjo se je osebje izkazalo s pripravo miz in namestitvijo pribora. Večerja je bila imenitna. Poleg kuhinjskega osebja so nam stregli tudi tisti iz uprave. Tudi na našo željo niso pozabili. Čudimo se, da so

mogli pripraviti toliko jedi in jih spraviti na mizo. Vse je potekalo v najlepšem redu, za kar je poskrbela naša direktorica, ki je z budnim očesom nadzorovala potek dela.

Vsa pohvala osebjem za prijeten večer, ki ga ne bomo tako kmalu pozabili.

PAVLINA KLANČNIK
Celje

Srečanje Toprovih upokojencev

Pred novim letom smo imeli upokojenci kolektiva Toper srečanje. Nam, ki smo preživeli 35 delovnih let v tem kolektivu, takšno srečanje veliko pomeni. Vsem, ki imajo zasluge za to, posebno pa dipl.ing. Petru Privšku za pozdravne besede, se iskreno zahvaljujemo in želimo vsem v letu 1989 mnogo uspehov.

TOPROVI UPOKOJENCI

Božič z ognjemetom

Nisem čisto prepričana, ali je bil v noči s 24. na 25. decembra pri cerkvi Sv. Cecilije v Celju južnoameriški karneval ali sveti večer. Ker sem tudi sama vzgojena kot kristjanka, ne razumem tega obnašanja; zakaj je potrebno takšen večer uničiti s petardami. Zagotovo jih je počilo kakšnih 50, vem pa, da to ni dovoljeno. Čudno, da niso reagirali miličniki.

V zvezi s praznovanjem božiča tudi ne vem, zakaj se toliko vpliva na ljudi; celo na televiziji so naredili sveti večer. Mislim, da ima vsak pravico verjeti, kar hoče in želi. Ne želim, da se moje mnenje vzame tako, da sem proti Cerkev. Ne, sem samo proti temu, da se iz tega dela takšen cirkus, pa še v cirkusu mora biti malo več reda in tišine. Zame je bilo metanje petard nekulturno, mečlovsko obnašanje; če pa petarde res sodijo v verski obred, potem predlagam, da jih mečejo kar v cerkvi okrog župnika.

MARIJA K.

Trditev ne drži

V NT ste 15. 12. 1988 objavili zapis D. Žvar o seminarju zborovodij mladinskih zborov, ki je bil nekaj dni pred tem v Titovem Velenju. Uvodoma zapisovalka tega dogodka omenja podatek, da je seminarje 20 let organiziral Jurče Vreže, sicer pa MPF že nekaj let tega ne organizira več.

Kot je znano, deluje Mladinski pevski festival že od leta 1979 pod okriljem Zavoda za kulturne prireditve, ki je bil ves čas organizator vseh festivalskih prireditev, med drugim tudi seminarjev za zborovodje odraslih zborov. Le-teh je ZKP, oziroma MPF v zadnjih desetih letih organiziral (delno tudi skupaj z ZKOS) osem, zadnjega leta 1986 v Celju. To je osebno, ki so v slovenskem zborovstvu vsaj toliko prisotne kot je D. Ž. lahko dobro znano in je zaradi tega uvodni odstavek v navedenem zapisu depasiran ter ne ustreza resnici.

E. GORŠIČ

Pomoč prizadetim

Člani Društva za pomoč duševno prizadetim v Celju smo bili v zadnjem času precej aktivni. V okviru izobraževanja smo 21. novembra 1988 organizirali predavanje priznanega strokovnjaka dr. Košička, ki nam je osvetlil mnoge nejasnosti s področja spolnega življenja duševno prizadetih oseb.

Kljub prvemu snegu in

OBJAVLJAMO NATEČAJ ZA IZDELKE Z ZNAKOM SLOVENIJA

ALI IMATE IDEJO ALI IZDELEK, KI BI OBOGATIL SLOVENSKO TURISTIČNO PONUDBO?

Vse predloge in vzorce pošljite na naslov DO DOMUS – Center za dom, ustvarjalnost in svetovanje, Kardeleva 2, Ljubljana, z oznako »za lipov list« do 15. 2. 1989.

Predstavitev izbranih izdelkov bo marca na sejmu Alpe-Adria 1989 v Ljubljani.

DOMUS (CZNG)
CENTER ZA DOM, USTVARJALNOST IN SVETOVANJE p.o.
Ljubljana, Kardeleva 2 tel. 061/211-122 žiro račun 50100-603-40776

Z LIPOVIM LISTOM

skrajno neugodnim vremenskim pogojem se nas je na gričku zbralo precej več, kot je bilo prijavljenih. Po predavanju smo ostali skupaj, poklepetali in zapeli. Prijazna gostilničarka Frida Terbovc nam je postregla z jedatjo in pijačo po ugodnih cenah.

8. decembra 1988 smo na posebni slovesnosti v motelu Merx v Šentjurju pri Celju ustanovili sekcijo našega društva. Učenci osnovne šole »Ivanka Uranjek« Celje so prelepo zapeli pet pesmi. Velik odziv staršev, predstavnikov družbeno politične skupnosti in gospodarstva občine Šentjur pri Celju, je s svojim odzivom pokazal, da še imamo razumevanje za probleme prizadetih članov naše družbe. Upamo, da bodo obljube udejanjene.

Sekcija bo zbližala družine z enakimi oz. podobnimi težavami v občini. Še naprej bomo delali po zastavljenih programih. Prepričani smo, da bo tako težave lažje premagovati, kajti za duševno prizadetega občana moramo poskrbeti zdravi, saj je narava njihove prizadetosti takšna, da tega sami ne zmorejo. Za ves trud in pomoč pri organizaciji in izvedbi obeh prireditev se posebej zahvaljujem članom društva, kolektivu Merx v Šentjurju in tov. Fridi Terbovc iz Celja. Prav tako hvala vsem, ki so materialno ali moralno podprli našo sekcijo v Šentjurju.

LIDIJA HRNČIČ-TOMINŠEK

Rudolf Maister-Vojanov je živel tudi v Celju

Pred časom je bila v Mariboru slovesnost ob 70-letnici bojev za slovensko severno mejo, v kateri je general Rudolf Maister odigral najpomembnejšo vlogo. Ker je bil najpomembnejši mož tiste dobe, je prav, da se ga spomnimo tudi v našem časopisu, še posebej časov, ko je živel v Celju.

Rudolf Maister-Vojanov je bil pred prvo svetovno vojno v Celju kot stotnik 26. domobranskega pešpolka, nastanjen pa je bil v vojašnici v Gaberju. Bil je znan kot slovenski oficir in pesnik. Mladi gimnazijci smo kmalu našli stik z njim in se od časa do časa zbrali pri njem v tajnem shajališču njegovega stanovanja v takratnem poslopju zvezne tiskarne v Celju (sedaj Kocbekova ulica). V tej mladi, napredni družbi sta bila tudi Franjo Malgaj in Srečko Puncer. Maister nam je čital svoje pesmi, nekaterim izmed nas pa je pregledoval in popravljaval naše začetniške pesmi, hkrati pa

nas je navduševal in utrjeval v narodni zavesti.

Ko je razpadla Avstro-Ogrska monarhija in smo se slovenski vojaki v začetku novembra leta 1918 vračali v Celje, smo lahko prebrali poziv generala Maistra iz Maribora, da nujno potrebuje pomoč za osvoboditev Maribora. Seveda smo se takoj prijavi v ustanavljajočo se slovensko vojsko. Večina nekdanjih Maistrovih prijateljev smo odločilno sodelovali pri razorožitvi nemške mestne garde v Mariboru in v naslednjih bojih za severno mejo. V teh bojih sta žrtvovala svoje mlado življenje za slovensko domovino Srečko Puncer, urednik »Jugoslovenskega Korotana« (padel 29. aprila leta 1919) in Franjo Malgaj (padel 6. maja leta 1919). Bila sta moža, ki bi ju Jugoslavija v svojem nastajanju in nadaljnjem razvoju še kako potrebovala.

Ko smo Celjani po uspešni ofenzivi 6. junija leta 1919 vkorakali v Celovec in se namestili v Krivi vrbi ob Vrbskem jezeru, nas je obiskal Rudolf Maister in nas pohvalil za zvesto službovanje domovini, hkrati pa se je poslovil od nas, ki smo 14. junija leta 1919 odložili orožje in odšli domov, da nadaljujemo študije v zavesti, da smo kot slovenski vojaki uspešno opravili svojo domovinsko dolžnost.

Dr. ERVIN MEJAK,
Celje

Koncert na Dobrni

Prebiram vaš Novi tednik in sem zadovoljen z njim. Dosledno pišete, kaj se dogaja na širšem celjskem območju. Ne vem pa, če ste imeli poročevalca na Dobrni, zato vam pošiljam prispevek o koncertu, ki sta ga v petek, 9. decembra v prelepi dvorani starega zdravilišča na Dobrni pripravila domači moški pevski zbor in folklorna skupina. Po nekajmesečnem kulturnem molku (razen plesov v hotelu) so se nastopajoči dobro odrezali. Skoraj polovico občinstva so predstavljali nemški gostje.

Najprej je nastopil moški pevski zbor, ki je zapel nekaj narodnih pesmi, imel pa sem občutek, da bi lahko zbor spravi skupaj tudi kakšno tujo pesem.

Dvorano je navdušila folklorna skupina, ki ima bogato tradicijo, saj deluje že od leta 1952. Predstavili so se z nekaj belokranjskimi, navdušili pa s štajerskimi plesi. Menim, da bi moralo biti v turistično razvijajoči se Dobrni več kulturnega dogajanja, zakaj možnosti za to so.

ZORAN SLATINEK
Škofja vas

Žalitve anonimnega pisca

Ni moja navada, da bi se oglašala v zvezi s članki v časopisih. Vendar pa sem tokrat morala vzeti pero v roke, ker gre za spomin na mojega pokojnega očeta Toneta Černjaviča.

Nekrolog je napisal Jože Grobelnik iz Žalca, v Novem tedniku pa je bil objavljen 24. novembra letos na sedmi strani, nekaj dni kasneje pa še v Delu. Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila Jožetu Grobelniku za pozornost oziroma za oba prispevka, hkrati pa tudi Novemu tedniku in Delu.

Dne 6. 12. pa je Jože Grobelnik prejel kartico anonimnega pisca iz Celja. V njej ni žalil samo Jožeta Grobelnika, ampak tudi mojega pokojnega očeta. Grobelniku očita, da piše v časopise oslarije in da je bil moj oče, ki je bil sodnik pri nogometni zvezi, pretepen v okolici Slovenskih Konjic. To je velika laž.

Res, da je prišlo do pretepa na tekmi v Vojniku, kjer sva bila navzoča tudi midva z bratom, vendar ne po krivdi mojega očeta, ki je tekmo sodil nepristransko. Krivi so bili nekateri igralci, ki so nastopili vinjeni. Sprašujem se, ali res nihče od sodnikov ni doživel kaj takšnega na kakšni tekmi.

Anonimni pisec nato lažnivo trdi, da je oče moral zaradi tega prenehati s sojenjem. V resnici je oče na lastno željo zapustil sojenje pri celjski nogometni podzvezi.

Lažniva je tudi piščeva trditev, da oče nikoli ni bil delegat pri Nogometni podzvezi Celje in, da ni bil ustanovitelj šahovske sekcije v krajevni skupnosti Lava. Preden se je ta anonimni pisec lotil pisanja, bi se lahko na pristojnih mestih pozanimal in dobil točne podatke, ne pa neutemeljeno žalil Jožeta Grobelnika in mojega očeta.

Z bratom in materjo smo bili veliko prikrajšani, ker je bil oče veliko zdoma, ker se je aktivno ukvarjal s športom in živel samo za šport ter naredil tudi veliko dobrega za družbo. Tako kot je zapisal Jože Grobelnik.

Mislim, da tudi anonimni pisec ni brez napak, a na žalost vidi napake drugih, svojih pa ne. Pa še toliko pogumni ni, da bi pod obrekovanje napisal svoje ime, priimek in naslov. Zato mu predlagam, če ga kaj teži, naj se osebno oglasi pri meni ali na Novem tedniku in to tudi odkrito pove.

HILDA FALEJ
Celje

Kaj je novega?

NOVI TEDNIK

vas življenjsko zadevajo in zato najbolj zanimajo.

Vsak četrtek v NOVEM TEDNIKU.

Pa pravite, da prav ob četrtek ne greste mimo nobenega kioska. Ali pa pride prepozno in NOVEGA TEDNIKA že zmanjka.

Rešitev je preprosta. Postanite NAROČNIK.

Vsako leto izide 52 števk NOVEGA TEDNIKA. To je pri sedanjih cenah 63 tisoč 400 dinarjev.

Toda celotna naročnina za NOVI TEDNIK je samo 50 tisoč in 400 dinarjev in polletna le 25 tisoč in 200 dinarjev.

Naročniki torej dobivajo NOVI TEDNIK deset tednov zastoj.

To pa še ni vse. Naročniki imajo vsako leto pravico do enega brezplačnega malega oglasa v NOVEM TEDNIKU in 50 odstotkov popusta pri eni čestitki na Radiu Celje.

NOVI TEDNIK – o vsem, kar je novega okrog vas.

NOVI TEDNIK

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »NOVI TEDNIK«

Začnite mi ga pošiljati dne _____

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

v _____ dne _____

podpis naročnika

NOVI TEDNIK
63000 CELJE
Trg V. kongresa 3a

Mirni prazniki v celjski porodnišnici

Zadnja v preteklem letu se je rodila Ines, prva letos Darin in David

V celjski porodnišnici so imeli v zadnji, silvestrski noči mir, saj je dežurna ekipa v porodni sobi čakala kar do 12.27. ure v nedeljo 1. januarja, ko je na svet prijoval Darin, prvorojenec Natalije Vitanc iz Prebolda.

Tradicija se nadaljuje, kajti tudi letos smo, tako kot že šestnajst let prej, 2. januarja obiskali prostore celjske porodnišnice v želji, da čestitamo vsem, ki so bili takrat tam, predvsem pa materi, ki je prva rodila otroka v komaj začetem letu. Kot vedno smo se točno ob 9. uri zbrali v spodnjih sprejemnih prostorih porodnišnice vsi, ki v akciji sodelujemo stalno, občasno ali celo prvič. Sprejel nas je doktor Ivo Sviben, kateremu se je pridružila še doktorica Ljiljana Pavličević, oba pa sta vodila dežurno ekipo v porodni sobi vse od silvestrske sobote do prvega letošnjega delovnega dne – srede.

V kotu pri dvigalu je stal oktet Studenček v črnih slavnostnih oblačilih, ki je za uvod in ogrevanje zapel staro lepo narodno pesem Plečničke je prala... Kot se pač za okolje spodobi. Prvič je sodeloval v akciji tudi naš sicer stalni sodelavec Tone Tavčar, ob njem je bil naš Edi Masnec, kateremu sva se pridružila še Valter Leben in avtor tega noveletnega reportažnega zapisa iz celjske porodnišnice. Navzoč je bil tudi direktor glavnega pokrovitelja naše akcije (že vseh sedemnajst let) trgovskega podjetja Mode Ciril Zavolovšek ter na veliko presenečenje prvič tudi predstavnik delovne organizacije Zlatarne in teniskega kluba Zlatarne Celje Erih Safran in Tomaž Vovk.

Noč je bila mirna

Dežurna ekipa v celjski porodnišnici je zadnjikrat v preteklem letu (ob 18.48. uri) sodelovala pri rojstvu deklice Ines, katero je rodila Diana Fidler iz Škofje vasi, sicer zaposlena v Tovarni volnenih odevi.

»To je moj drugi otrok, saj

imava z možem Borisom, ki je zaposlen v Libeli, doma že punčko Samato staro 2,5 let. Je Boris pričakoval sina? Ne, prav zadovoljen je z drugo deklico, tako da bo zdaj doma imel z mano vred tri,« je povedala zadovoljna Diana, katero je mož takoj po porodu tudi obiskal, danes, ko berete ta zapis, pa so že vsi skupaj doma.

Potem je zavladal mir v nemiru pričakovanja novega leta. V celjski porodnišnici so namreč znani po tem, da imajo skoraj vedno prav v silvestrski noči veliko dela. Tokrat pa nič. Dobesedno nič, razen redne skrbi za vse, ki so bile takrat tam. Tako je bilo tudi nekaj minut časa, da so, po pripovedovanju dr. Ljiljane Pavličević, člani dežurne ekipe minuto pred polnočjo na »pladenj«, kamor sicer pripenjajo zdravstvene kartone, postavili steklenico in kozarce ter si natočili kupico vina. Za zdravje in srečo. Potem so pa čakali, čakali, čakali, vse do nedelje popoldne, ko je ob 14.27. uri prijoval v življenje prvi le-

tošnji rojenec v celjski porodnišnici z imenom Darin.

Srečna mamica je bila Natalija Vitanc iz Prebolda, sicer zaposlena v Hmezad Agrini v njihovi bolj poznani Zeleni trgovini v Zalcu.

»To je moj prvi otrok, ki je kar krepak, saj tehta 3,40 kg in je dolg 51 cm. Pomembno je, da je zdrav, zanj pa bom z največjo nežnostjo skrbela.«

Ste bili presenečeni nad pozornostjo, ki ste jo doživeli?

»Zelo in tega nisem pričakovala,« je skromno dejala nekam v tla, si obrisala solzne oči in pogledala na okoli vratu visečo lepo valis ogrlico, ki ji jo je podarila Zlatarna. Pred oktetom Studenček pa se je ob njegovem prepevanju pretegoval mali, še ne en dan stari Darin, ki mu je to bil prav gotovo prvi koncert v življenju. Da bi mu bilo vedno tako lepo, kot je bila lepa pesem.

Dežurna ekipa je končala delo in znova čakala, čakala ter drugič na 1. januarja odšla delat v porodno sobo poz-

no zvečer, ko je ob 22.27. uri povila drugega otroka Anica Gajšek iz Šentvida pri Grobelnem.

»Ja, moj sine pa ima kar štiri kilograme in meri 53 cm. Pravi korenjak in upam, da bo takšen tudi ostal. Doma čaka Davida bratec Mitja, ki je star že 16 mesecev. Z novim družinskim članom se bo marsikaj spremenilo, vendar nihče ne bo prikrajšan, pri delu pa mi bosta pomagala Dare in moja dobra mamica. Vsi pa bomo že nekaj naredili za dva čmrlja.«

Brez njih ne bi bilo akcije

V dežurni ekipi v porodni sobi, ki je delala pet dni, so tokrat bili: doktorja Ivo Sviben in Ljiljana Pavličević, babici Brigita Rošar in Greta Knez ter strežnica Frida Gladovič, sodelovale pa so tudi dežurne sestre po enotah.

Dr. Ivo Sviben: »Letošnja novoletna noč je bila sicer mirna, vendar vseeno delovna.«

Dr. Ljiljana Pavličević: »V reportažnem zapisu morate omeniti tudi osebe oddelka neonatalne enote, ki dnevno skrbijo za dežurnim zdravnikom za novorojenčke.«

Erih Safran, Zlatarne Celje: »Pri tej humani akciji smo bili prvič in obljubljam, da ne zadnjč. Mamiciam želimo zdravja, malim novoro-

Natalija Vitanc je rodila prva v letu 1989 in sicer ob 14.27. Darina.

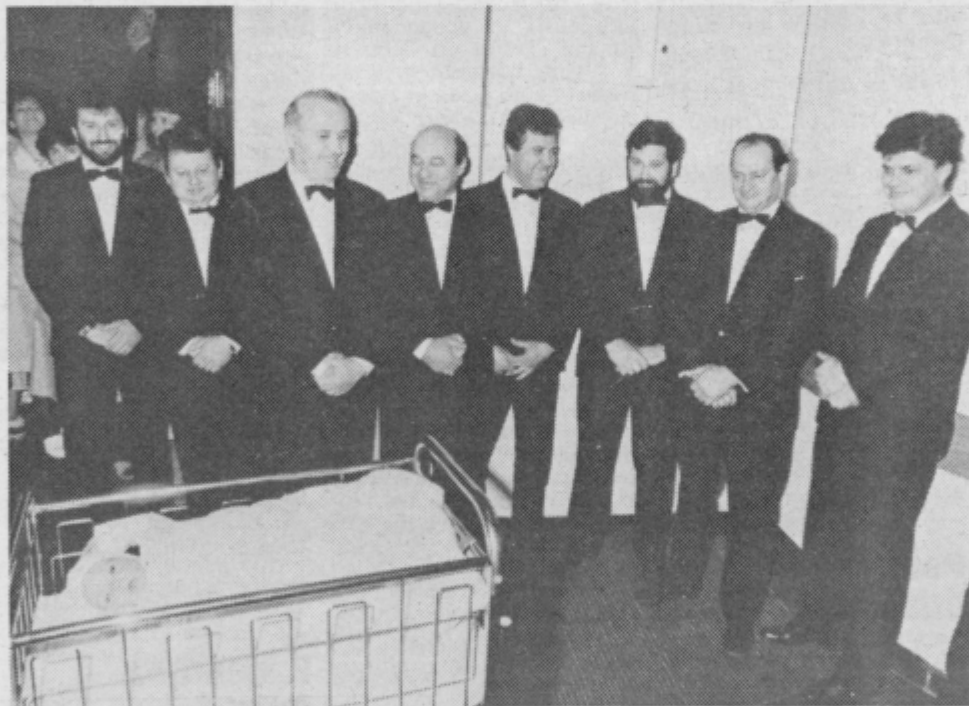
jencem pa, da se razvijejo v prave slovenske korenjake.«

Ivo Knez, vodja okteta Studenček: »Letošnja akcija je bila sproščena in dobro pripravljena. Tudi v porodnišnici se čuti, da nas pričakujejo. S to akcijo bomo ostali vse dotlej, ko bomo zdravi in želimo, da se nam v prihodnje pridružijo še drugi.«

Nekaj daril naših sponzorjev smo razdelili: Natalija Vitanc je dobila darilo Mode in Zlatarn. Anica Gajšek Ljubljanske banke Splošne banke Celje, obe skupaj z Diano Fidler pa še prečudovite šopke, ki jih je podarila cvetličarna Ocvirk. Posebnega darila sta bili veseli babici Brigita Rošar in Greta Knez, ki ju je lastnik priznanega gostišča Zeleni gaj v Gotovljah pri Zalcu povabil na obisk. Babici sta sklenili, da bosta na prijetno srečanje odšli z ostalima dvema dežurnima članicama Ljiljano Pavličević in Frido Gladovič. Za osebe pa je pripravil posebno novoletno darilno košaro Savinjski magazin z blagovnico Savinjka.

Spili smo kavo, si stisnili roke, prisluhnili še enkrat Studenčku v upanju in želji, da se vidimo 2. januarja 1990. Znova smo kljub sivi zimi doživeli lep dan.

TONE VRABL
Foto: EDI MASNEC

Verjetno je Darin prvi, ki je po sedemnajstih urah življenja že prisluhnil prvemu mini koncertu, saj je njemu in vsem ostalim zapel nekaj lepih slovenskih pesmi oktet Studenček.

Dežurno ekipo v porodni sobi sta od sobote do srede vodila doktorja Ivo Sviben in Ljiljana Pavličević.

Zadnja v letu 1988 je rodila ob 18.48 uri Diana Fidler hčerko Ines.

Anica Gajšek iz Šentvida pri Grobelnem je rodila zadnja 1. januarja in sicer ponoči ob 22.27 uri sina Davida.

Rojstva v celjski po

1981	2973	otrok
1982	2842	otrok
1983	2798	otrok
1984	2783	otrok
1985	2720	otrok
1986	2603	otrok
1987	2610	otrok
1988	2639	otrok

Od 1. januarja letos pa do 31. januarja so imeli osem poročenj, pa so se po štirje dečki in

»Zima zima bela, vrh gore! Letos je od vsega ostala le p... in ni od nikoder. Samevajo pa spet navzgor v strmi br... nekaj bile, ko je mraz re... Ampak saj poznate tisto: 0

Od svetovnega popotnika do sladkogorskega župnika

Po vsakem potovanju je domovina še lepša, pravi dr. Ivan Rojnik

»V zatišju prijaznega vinorodnega gričevja, v katero proti jugu izzveneva kopasti Boč, odmaknjena od prometnih cest, ki se vijejo v njeni bližini v Rogaško Slatino, Šmarje pri Jelšah in Poljčane, leži slikovita Sladka gora. Če se ji približamo po glavni poti, ki pelje skozi Lemberg, jo uzremo pravzaprav šele za zadnjim ovinkom. Presenečenje je toliko večje. Gruča hiš in hišic se je plegla po vzpetini, sredi katere stoji vitka in dvostolpna cerkev, vsa razgibana v svojih oblikah, z okni in linami, ki se kot zvedave otroške oči ozirajo v prišleca...« (dr. Sergej Vrišer, iz vodnika »Sladka gora«)

Le kako bi bilo mogoče lepše opisati ta slovenski biser, ki se mu že dve leti čudi in ga občuduje tudi tamkajšnji župnik dr. Ivan Rojnik? Mnogo sveta je obšel, mnogo je videl, pa vendar pravi, da je domovina vedno, kadar se vrne domov, lepša, njen obraz pa bolj ljub in mil. Kdo bi si mislil, ko človek takole poseđa v župnišču na Sladki gori in se skozi okno zazira v valovite poljane, da dr. Rojnik ni samo župnik, pri katerem iščejo farani utehe.

Dr. Rojnik je tudi profesor na oddelku teološke fakultete v Mariboru, učenost visokih sol pa je prejemal v Rimu, na svet pa je prijel v Braslovčah. Le kdo si je takrat, ob njegovi zibelki mislil, da bo iz Ivana zrasel dr. Ivan Rojnik, mož s širokimi obzorji, ki čuti tudi s kakšnim čisto preprostim sladkogorskim Ivanom.

Večno mesto – prvi stik s tujino

Kot Ivan se je dr. Ivan Rojnik podal v Rim nabirati sadove iz malhe učenosti že leta 1967. Študentska leta v Rimu so bila zanj nekaj posebnega, saj je bil tam dve leti po končanem 2. vaticanškem cerkvenem zboru. »Takrat se je pričelo vretje tudi v cerkvenih skupnostih. Ko sem prišel v Rim, smo živeli v precej okostenelih strukturah, vse je bilo vnaprej določeno s hišnimi redi. Verske ustanove in zavodi pa so se počasi pričeli odpirati in dobili smo več priložnosti za stik s svetom, ki nas je obdajal.«

Kot študent si je med počitnicami služil denar v neki nemški tovarni in zaslužek vložil v potovanja. V Angliji se je zaposlil v domu za pohabljenе. »Moj namen tega bivanja je bil, da bi se naučil angleščine in se na nek način pripravil na duhovniški poklic, v smislu privajanja na stik z bolnimi, trpečimi ljudmi.«

Precej velik kos Evrope je okusil, si podrobno ogledal Večno mesto, ki je bilo nekaj let njegov drugi dom, obenem pa navezoval tesne stike s kolegi-šudenti. V Rimu je prebival v misijonskem zavodu oz. na kolegiju Propaganda Fide, kjer so v glavnem prebivali študentje iz Azije in Afrike. S tistimi, ki jih je skupaj posvetil papež Pavel VI. leta 1973, so se stekale trdne vezi, ki jih še vedno povezujejo. »Študentje, ki smo bili skupaj posvečeni, izdajamo svoje glasilo. Vsako leto izberemo urednika, ki mu pošljemo novice iz našega zasebnega življenja,

on pa jih nato zbere in uredi, razmnoži in nam jih razpošlje. Jaz sem to nalogo opraviil pred dvema letoma. Našemu glasilu smo nadeli ime Il Ponte (Most).«

Nova spoznanja v(in o) Aziji

Študentske vezi so se prepletale in se utrdele. Še posebej se je dr. Rojnik spoprijateljil z Japoncem, dr. Jakobusom Jasui. Japonski prijatelj ga je nekajkrat obiskal v Jugoslaviji, leta 1983 pa je dr. Rojnika povabil na Japonsko. V mesecu dni si je ogledal zajeten kos Daljnega Vzhoda in s pomočjo prijateljev iz študentskih let prodiral v jedro vzhodnjaške azijske družbe. »Dokler nisem obiskal Kiota, sem bil prepričan, da je Rim z na stotine cerkvami in bazilikami najbogatejše mesto s tovrstnimi ustanovami. Toda v Kioto sem se prepričal, da sem živel v zmoti, kajti tam je kar 2000 svetišč in templjev. To niso katoliške cerkve, ampak gre za budistična in šintoistična svetišča.« Tudi Kitajsko, pa Hong Kong je obiskal za kratek čas in se čudil kontrastom med bogatimi in revnimi. »V Hong Kongu živi veliko beguncev in niso redki, ki več let, ali pa celo življenje, živijo samo na barkah.«

Najbolj impresivne vtise pa je dr. Rojnik prinesel iz Tajske, za katero meni, da je pravljica dežela. Nadih pravljicnosti povečuje zlata kraljeva palača in dr. Rojnik pravi, da imajo bojda najlepšo kraljico, ki pa je, žal, ni videl. Zato pa se je srečal z redovnico, ki šteje devetdeset let in je poučevala tajskega kralja v otroških letih. »Če bi Tajsko primerjal z Japonsko, lahko rečem, da je na Tajskem veliko večje razkošje, po drugi strani pa veliko večja revščina kot na Japonskem.«

Srečanje z begunci iz Laosa in gobavci

»Tajsko na svojstven način obremenjujejo številni be-

gunci, ki tja prihajajo iz Laosa, Vietnama in Kambodže. Več sto tisoč jih je in so razdeljeni v posamezna taborišča. Z zvezami prijateljev iz študentskih let sem lahko en dan preživel v taborišču beguncev iz Laosa, ki je štel 34 tisoč ljudi. V taborišču imajo zagotovljeno najnujnejše za obstoj. Del taborišča zavzemajo gobavci, ki so v lastnem taborišču zapostavljeni zaradi svoje bolezni in nehoti se mi je porodila asociacija na položaj obolelih za aidsom. Srečanje z gobavci je bilo zame enkratno doživetje, saj je bilo zelo pristrčno. Srečni so bili, da sem se jim upal približati. Najprej sem bil zadržan, ker sem mislil, da se lahko okužim, vendar so me kasneje obvestili, da za to ni nevarnosti. Pri gobavcih sem si za spomin kupil štolo, ki so jo izdelali sami. V glavnem se gobavci preživljajo s pomočjo tajskih in mednarodnih dobrodelnih organizacij, ki jim omogočajo obstoj. Sami pa se ukvarjajo z obrtjo – šivajo in svoje izdelke prodajajo dobrodelne ustanove turistom. Tako si zmanjšujejo občutek popolne odvisnosti od tuje pomoči.«

V begunskih taboriščih kos svojega življenja prostovoljno puščajo tudi misijonarji. Nekateri redovnice prebivalec teh taborišč poučujejo, imajo pa tudi bolnišnico, ki je pravzaprav le skromna sobica. »Misijonarji skrbijo tudi za bolnike, ki se jim navadno ne bi vsakdo niti približal, kaj šele da bi skrbel zanje. V tem taborišču laoskih beguncev sem spoznal tudi romunskega zdravnika v pokoju, ki je živel v ZDA, sedaj pa z ženo že tri leta delata brezplačno v bolnišnici. Za misijonarje, ki delujejo tukaj, je značilno, da ne oznanjajo zgolj z besedo, ampak predvsem z načinom življenja. Na primernem mestu pa je njihova naloga tudi poizkusiti širiti krščanstvo. Zavedajo pa se, da je krščanstvo povezano z evropsko kulturo, čeprav se v zadnjem času skuša vraščati tudi v neevropske kulture, in da uspehov nočejo doseči za

Poleg prodiranja v življenje azijske družbe je dr. Rojnik okušal tudi dobrote japonske kuhinje s svojim prijateljem, dr. Jakobusom Jasui.

vsako ceno. Po podatkih, ki jih imam iz Daljnega Vzhoda, ni opaziti, da bi število novih kristjanov v tem delu sveta naraščalo,« je pripovedoval dr. Rojnik.

V spletu številnih religij, ki obvladujejo azijski svet, bi bilo pričakovati, da se pojavljajo težnje po vsiljevanju vodilne, najštevilnejše veroizpovedi. Posebej me je presenetilo, da ljudje na Japonskem zelo spoštujejo verske tradicije, ker vedo, da dajejo smisel človeškemu življenju in bivanju. »Neki moj kolega, ki predava na univerzi, predava istočasno tudi na budistični univerzi v Bangkok. Priložnost sem imel ogledati si jo in dobil sem občutek, da se tam pripadniki različnih veroizpovedi ne počutijo ogrožene eni od drugih. V vseh teh deželah ni katoličanov niti za en odstotek. Vendar pa so kljub temu zelo prisotni v njihovem svetu. Na Japonskem, kjer je od 110 milijonov prebivalcev le 370 tisoč katoličanov, imajo kar 26 katoliških univerz. Ena najbolj uglednih je tokijska jezuitska univerza, kjer predavata tudi dva Slovenca – gospod Mihelčič in gospod Kos iz Maribora.«

Kot vsi ljudje, ki pogosto zapuščajo rodno grudo, tudi dr. Rojnik poudarja neprecenljivo vrednost potovanja. »Vsa potovanja so obogatila moj duhovni svet, moja obzorja. Vendar moram poudariti, da nisem potoval kot običajen turist, temveč sem obiskoval prijatelje in slednji so me popeljali v bistvo tamkajšnjega življenja in mi

fakultete srečuje s študenti teologije. V svojih predavanjih se skuša izogibati prevelikemu teoretiziranju. Tako le, ob klepetu ob kavici, se celo zamišljeno vpraša, če se morda prvi znaki staranja, oziroma razkola med generacijami ne kažejo v njegovem občasnem nerazumevanju razmišljanj njegovih študentov. Včasih so namreč njihove misli naravnane drugače kot bi jih usmeril on sam vendar profesor širokih obzorij to uvidi in drugačnega mišljenja ne skuša s prisilo zatreti.

Zadnji dve leti, odkar je na Sladki gori, meni, da je maševanje in poučevanje pravzaprav zelo uspešna kombinacija, ki eno z drugo dopolnjuje in mu omogoča, da se ne predaja samo znanstvenemu delu, ki ga sicer zelo ceni. Toda sam je nekako še vedno tudi »zgolj« sladkogorski župnik. Kolikokrat sprejme številne avtobuse romarjev, ki prihajajo občudovat sladkogorski biser v sladkogorske cerkev. Toda zob časa počasi najeda ponosno, rumeno, k soncu se dvigajočo lepoticco. Streha zamaka in freske so resno ogrožene, zato se dr. Rojnik boji, da ne bi zakladi sladkogorske cerkve propadli. Prihodnje leto želi obnoviti streho, šele nato bo prišla na vrsto restavracija fresk, kiparskih mojstevin...

Dr. Ivan Rojnik se je torej s tanko nitjo, ki se vedno bolj krepí, že navezal na Sladko goro. In ni mu zastoj vseh pesem Aloisa Herghoutha, ki pravi:

Pravijo Sladka gora, Sladki hrib –
To svetlo ime je najbrž pustil tu nekdo,
ki je po dolgem romanju okušal grozdje in orehe –
mogoče zanj, ki ga je sprejela kot mati,
ko je prosil prenočišča;
morda zavoljo vetra, divje trume ptic,
ki se pod soncem je igrala.
V topli prostranosti vse to še zdaj zveni.

Sladko in trpklo pa sta si soseda.
Iz istih tal kot vino žene trobelika.
Kdor tukaj vrt in hišo ima,
bo skrben in ponižen dolgo služil,
preden mu milostna jesen napolni sode.

odkrili nekatera življenjska vprašanja. Vendar želim biti iskren in poudarjam, da sem vsakokrat, ko sem se vračal s potovanj v domovino, domači kraj in domovino bolj cenil. Potovanja so me namreč prepričala, da v tujini ni vse tako svetlo in lepo kot se zdi iz varnega zavetja domačega kraja.«

In tako postane dr. Ivan Rojnik zopet čisto »običajni« župnik Ivan, ki pa zopet ni čisto običajen, saj se v Mariboru, na oddelku teološke

Grozdje in orehe, sladkogorske sadreže življenja, uživa torej na Sladki gori dr. Ivan Rojnik – strokovnjak, pedagog, župnik, ponižni poslušalec spovedi željnih vernikov, svetovni popotnik, skratka mož s širokimi obzorji, ki vzbuja spoštovanje. Košek sebe je odkril tudi nam, toda v globinah velikih človeških duš se skrivajo še neodkriti zakladi in do teh bo morda, ob primerni priložnosti, še potrebno prodreti.

NATAŠA GERKEŠ

Dr. Rojnik se rad pomudi v najlepšem baročnem biseru na Slovenskem, toda pogled na tu in tam propadajoče freske, črvice lesene kipe, ga navdaja s skrbjo.

tako smo prepevali včasih, kot da se je zarotila in je ni se mladež spuščala nizdol pravijo, niso več tisto, kar so n se je sneg udiral do kolen. tima nikdar ne prizaneseta.

Foto: EDI MASNEC

Dragi prijatelji!

Pa smo že v novem letu in na prvi letošnji naši in vaši strani. Metem smo prejeli celo kup vaših novoletnih čestitk, ki ste jih sami izdelali in prava škoda je, da jih ne moremo objaviti. Vsem so skupne dobre želje, ki so nam jih poslali celo naši dopisniki iz daljne Švice. Tale naša stran ostaja takšna kot doslej, če vam je seveda v tej obliki všeč. Lahko pa poveste svoje mnenje, napišete kakšen predlog in z veseljem ga bomo upoštevali.

Vaša Tanja

Srečno novo leto

Srečno novo leto, zdravja vam želim, da bi še naprej živeli kot poprej.

Beli sneg pokril je Savinjsko to deželo, okrašeno je že vse, to bo pač veselo.

Napočil dan veselja je, veselili bomo se, čakali na novo leto in za nekaj časa odložili dieto.
SANDI MLAKAR, 7. r.
OŠ Vera Slander
Polzela

Pa so šli bonboni po vodi

Še sedaj me je sram, če se spomnim tistega neprijetnega dogodka. Kljub temu pa vam ga bom opisala.

Bila je sobota. Morala sem v trgovino. Mami mi je dala denar in listič, na katerem je bil spisek živil, zraven pa mi je še naročala, da je sploh nisem več poslušala. Mislila sem le na ostanek denarja. S kolesom sem se odpeljala v trgovino. V njej je bila velika gneča. Počasi sem polnila košaro in se nazadnje ustavila pri polici, kjer so bili bonboni... Preštevila sem denar in računala, koliko si jih lahko kupim. Nenadoma pa so mi kovanci zdrknili iz rok in se zakotalili daleč proč. Sklonila sem se in jih nekaj pobrala. Hotela sem se zravnati, pri tem pa sem začutila vso trdoto police na svoji glavi. Steklenica olja se je nevarno zamajala in s truščem padla na tla. Razbito steklo je letelo na vse strani. Lahko si mislite, kako so ljudje gledali vame. Še bolj sram pa me je postalo, ko sem med njimi zagledala sosedo, vaško opravljivko. Vse skupaj se je končalo žalostno, saj sem morala dati denar, ki je bil namenjen za bonbone, trgovki za razbito olje. Pa so šli bonboni po vodi!

HELENA LEBENIČNIK, 7. r.
OŠ Ivan Farčnik-Buč
Vransko

Moje želje v letu 1989

Da bi dokončali z gradnjo naše hiše.

(KRISTJANA)

Da bi bilo manj boleznih, da bi bili vsi zdravi.

(BARBARA)

Želim si samo družinske sreče in razumevanja.

(INES)

Da bi bil v šoli bolj uspešen in da bi popravil slabe ocene.

(JERNEJ)

Želim si, da bi naša šola dobila telovadnico.

(ANDREJ)

Da bi bila vedno vesela in da bi imela večkrat pri roki lešnikovo čokolado.

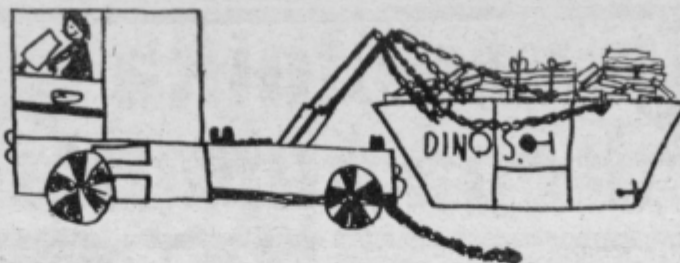
(LUCIJA)

Da ne bi bilo veliko dežja.

(GREGOR)

UČENCI 4. r.

OŠ Edvard Kardelj
Slovenske Konjice

ZBRALI SMO VELIKO STAREGA PAPIRJA.

TINA ŽLAUS 4. B
OŠ E. KARDELJ SL. KONJICE

Brat Vladimir

Najbolj razvjen in najmlajši član naše družine je moj brat. Ime mu je Vladimir. Najbolje se počuti v trenirki, ki je že stara in oguljena. Ima tri nove, pa jih noče obleči, ker misli, da se v stari najlažje valjaš po pesku in hodiš po travi. Najraje je puding in zraven bere Ciciban. Je bolj okrogel in zelo živahen, čeprav ne bi smel biti, ker ima prirojeno srčno napako, ampak to njega ne moti. Ko pri kakšni igri izgubi, me imenuje z vsemi mogočimi priimki, če pa zmaga, je zelo zadovoljen. Rada ga imam, čeprav se včasih spreva, a se kmalu pobotava.

MARJETKA PODBREGAR, 7. r.
OŠ Bratov Juhart
Sempeter v Sav. dolini

Moj psiček

Moj psiček je prava nadloga, venomer mu je napoti pred vrati preproga.

Ima hitre noge
in ostre zobe.

Podi se za mačko,
še raje za račko.

Pokaže ji tačke
in že ni več mačke, ne račke.

Plaši majhnega ptička,

a boji se drobnega črčka.

ZVONIMIR BLAŽUN, 4. r.
OŠ Edvard Kardelj
Rogatec

Moj dom

V naši hiši stanujemo: očka, mamica in jaz. Naša hiša je medetažna in brez podstrešja, zato je v njej veliko sob. To mi je všeč, ker se lahko otroci dobro skrivamo. Najraje sem v dnevni sobi, kjer gledam videorekorder, televizijo in se igram.

MATEJ BUČAR, 2. r.
OŠ Kompole

Pri uri angleščine

Naša tovarišica angleščine je zelo stroga. Kadar jo razjezimo, brez besed odpre redovalnico in začne spraševati.

Nekega dne smo brali in sošolec Matej, ki sedi poleg mene, ni pazil. Ko je tovarišica to opazila, je prekinila tistega, ki je bral in rekla Mateju: »Go on! (Nadaljuj!) Matej pa je razumel »pojdi ven«. Vstal je in šel ven. Tovarišica tega ni videla, ker je ocenjevala tistega, ki ga je prej med branjem prekinila. Ko je opazila, da ga ni, je vprašala, kje je. Vsi smo odgovorili: »Ven je šel.« Tovarišica se je pričela smejati, ker se ni mogla zadržati. Nato smo se začeli smejati še mi. »Dobro, pa naj bo pred vrati, če mu je vroče,« je rekla. Spet smo prasnili v smeh. Nato je tovarišica pokukala skozi vrata kabineta in videla, kako žalostno sloni pred vrati. Odprla je vrata, Matej je vstopil v razred in sedel na svoje mesto. Vprašal me je, čemu takšno veselje razpoloženje. Povedal sem mu, da je narobe razumel, nadaljeval pa nisem mogel, ker sem se spet začel smejati. Od takrat Matej pri uri angleščine posluša in sledi.

JURE KUSTER, 5. r.
OŠ Edvard Kardelj
Slovenske Konjice

Sneguljčica iz Sentjurja

V dvajsetem stoletju je v vili Maroka živel bogataš, ki je bil srečo poročen. Zelo si je želel hčerko. Želja se mu je uresničila, ko se je njegova žena zbodla v prst na šivalnem stroju in si ob tem zaželela hčerko.

Rodila je hčerko. Bila je bela kot sneg, rdeča kot kri in črna kot oglje. Odraščala je ob očetu in mamehi, ker ji je mama umrla. Mačeha je bila hudobna in je imela pank pričeško, nosila je mini krila in salonarje. Skratka, domišljala si je, da je najlepša in najbolj seksi na celem vesoljnem svetu. In tako se je začelo trpljenje uboge Sneguljčice, kot je bilo »ta mali« ime. Ko se je nekega dne mačeha Marta ličila, je kot po navadi vprašala svoje čudežno ogledalo, kdo je najlepší na svetu in ogledalo ji je odgovorilo: »Na svetu si lepa Martica ti, toda Sneguljka je lepša kot ti!« Marta je pozelenela od jeze in v svojem črnem srcu naklepala nekaj še bolj črnega. Odločila se je, da bo Sneguljčico poslala na »oni svet«. Poklicala je živinozdravniško Jožeta, mu potisnila v roko ročno bombo in mu ukazala, naj pelje Sneguljko v mesto. Sne-

guljka je bila vesela, ker jo je Jože povabil v mesto. Praznje se je oblekla, neparfumirala in odšla sta v mesto z Jožetovo Hondo. Z motorjem sta drvela po ulicah in kmalu prispela v Celje. Tam je Jože, ki se je seveda srčno zaljubil v lepotic, povedal Sneguljčici, da jo mora ubiti. Dal ji je možnost, da pobegne. Podaril ji je motor in Sneguljčica je odbrzela čisto na drugo stran, na Blagovno. Tam je poiskala hotel Adriatik in si naročila apartma. V dveh skokih je bila v apartmaju, se petkrat zaklenila in šla spat. Ko se je zjutraj zbudila, se je iz kopalnice zaslišalo petje: »Marijana, sladka moja Marijana...« Skozi ključavnico je v bani zagledala sedem mini bradatih nagcev. Zavzdihnila je in si mislila: »Sneguljka, zbudi se!« Toda to niso bile sanje. To je uvidela, ko so ji ti Liliputanci ali kar so pač bili, voščili dobro jutro in ji v posteljo prinesli obilen zajtrk.

Medtem pa je v vili Maroka Marta spet stala pred ogledalom in ga spraševala, če je Sneguljka še kar najlepša na svetu. Ogledalo pa: »Na svetu Sneguljka še kar živi, zato se skrij, zato se skrij!« Marta je razbila ogledalo in odšla v zdravstveni dom, kjer je dobila napotnico za bolnico. Tam so ji

razkužili rano, pobrali ven droge stekla in jo zašili. Ko je prišel domov, se je zaprla v laboratorij. V hrenovko je dala malo morfij, jo pomočila v gorčico in jo dala v štručko. Tako je nastal hot-dog. Preoblekla se je v Dona Johnsona. Vžgala je svojega forda in odbrzela na Blagovno, se ustavila pred hotelom Adriatik in odšla po stopnicah do sobe 405. Pritrkala je na vrata. Palčki so, mami, preden je prišla, odšli na delo v Jedrsko elektrarno v Krškem. Naročili so ji, da ne sme nikomur odpreti vrat. Toda, ko se je Marta predstavila kot Don Johnson, ji prodaja hot-doge, je seveda odpela, saj ga je oboževala. Kupila je osem hot-dogov. Seveda se je tukaj spravila na največjega. Toda le en sam grizljaj je bil dovolj, da se je zgrudila na tla. Morfij je zelo močno deloval. Ko so prišli palčki in našli Sneguljko na tleh, so se zelo prestrašili. Takoj so jo odpeljali na Klinični center v Ljubljano. Glavni zdravnik se je zaljubil vanjo in jo seveda poljubil. Takrat pa se je Sneguljčica prebudila iz sna in z zdravnikom si živila še dolgo, dolgo let.

Za ta dogodek je izvedela tudi Marta, ki je kmalu nato storila samomor. Sicer pa je bil že skrajni čas.

ANDREJA JEZERNIK, 6. r.
OŠ Franja Malgaja
Sentjur

Moje kolo

Moje kolo je rdeče barve. Z njim se rad vozim. Večkrat sem poslal Cicibanu rešeno krikanko, da bi dobil za nagrado kolo. Vendar je bilo vse zaman. Moja sestra je v četrtem razredu dobila novo kolo, ker je bila odlična. Ati je obljubil, da ga bom dobil tudi jaz, če bom v četrtem razredu odličen. Moral se bom potruditi tako kot sestra.

DAMJAN ŽLOF, 2. r.
OŠ Pristava pri Mestinju

Tudi v prenovljenem salonu v Celju vam pohištva ne bomo zgolj prodali, pomagali vam ga bomo kupiti!

Naša poslovna usmeritev, da skupaj oblikujemo vaš življenjski prostor – z novo kvaliteto storitev in predstavitev prodajnih programov – je obrodila sadove. Salon v Celju na Čuprijski 1 je dobil novo podobo. Uredili smo ga tako, da boste še z večjim zaupanjem sledili rumeni črti. Prodajni center v Levcu in prenovljeni salon v Celju na Čuprijski cesti tvorita zaokroženo ponudbo. Pridite, svetovali vam bomo pri izbiri. Pogovorili se bomo o najugodnejših pogojih nakupa, dostave in montaže.

lesnina

podčrtano z rumeno

aer

NAGRAJUJE
ATKINE
IZZREBANCE

Atkina zanka

MEČ – MOČ PET – POT
KRES – KRAS MEH – ?

Katera beseda sledi?

Rešitve pošljite na Novi tednik, Trg V. kongresa 3 a
do torka, 10. januarja 1989.

Helena Lavrinc strelka Slovenije

Posamezne športne organizacije in zveze v Sloveniji ob koncu vsakega leta ocenijo delo svojih članov in najboljše nagradijo. To že vrsto let počenja tudi strelska zveza Slovenije, ki je sprejem za najboljše slovenske strelce ter ekipe v lanskem letu pripravila v Ljubljani. Že osmič je postal najboljši slovenski strellec olimpijec Rajmond Debevc, tretjič pa je to uspelo članici strelske družine D. Poženel v Rečici pri Laškem Heleni Lavrinc. To je vsekakor veliko priznanje mladi strelki, ki je članica državne reprezentance, vrsto let pa najboljša mladinka v Sloveniji in Jugoslaviji v streljanju s pištolo. Med odlične se uvršča tudi že med članicami, kjer je že večkrat nastopila skupaj z dobitnico dveh olimpijskih medalj Jasno Šekarič in nič kaj dosti zaostala za njo. S tem pa je dobilo priznanje tudi društvo v Rečici, ki resnično dobro dela.

T. VRABL
Foto: E. EINSPIELER

Svat Marijan Smode

Marijan Smode, ki se je po eni svojih skladb poimenoval »slovenski muzikant«, nadaljuje svojo uspešno pot najbolj nakladnega glasbenika v Sloveniji. V novoletni oddaji je za svojo zadnjo ploščo in kaseto Započel pesem zame, stari muzikant prejel tudi zlato ploščo Produkcije RTV Ljubljana.

Pred novim letom pa je izšla že nova kaset Marijana Smode, ki ima naslov Svat. Vso glasbo in besedila za to kaseto je napisal Marijan

sam, razen naslovne pesmi, za katero je besedilo prispeval M. Čobal-Javornik. Skladbe so v Marijanovem stilu, spevne in lahkotne, tako da bodo šle poslušalcem hitro v ušesa.

Marijan je tudi pri tej kaseti skoraj vse delo opravil sam, k sodelovanju je povabil le Miša Vučkoviča, ki je bil producent in je igral tudi klaviature ter pri eni skladbi tudi bas kitara.

Ali bo tudi ta kaset prinesla Marijanu Smode zlatu naklado, pa bomo videli ob letu.

REKLI SO:

Gregor Strniša: »V zadnjem času je izšlo kar precej kaset z otroško-mladinsko glasbo. Pri eni izmed teh sem kot aranžer in producent sodeloval tudi jaz. To je kaset Polica je palica, ki je izšla pri Dokumentarni. Besedila je napisal znani mladinski pesnik Boris A. Novak, glasbo pa Gojmir Lešnjak, ki tudi poje. Nekaj teh pesmic je mladini že znano iz različnih gledaliških predstav, nekatere pa so novejšje. Pesmice bi lahko uvrstili nekako v isto kategorijo kot je znani Maček Muri, le da imajo nekoliko trši zvok, vseeno pa upam, da bodo šle otrokom in mladini hitro v ušesa.

V prihodnje bom nekoliko več sodeloval tudi z glasbeniki iz celjske regije, seveda če bom našel ljudi, ki jih bodo zanimalo moje ideje. Nekaj se že dogovarjam z Damjano Penič, verjetno pa se bo našel še kdo, saj je iz naše regije bolj malo glasbenikov, ki bi bili uspešni tudi pri snemanjih. To pa je precejšnja škoda, saj je veliko glasbenikov, ki bi lahko uspeli tudi v širšem slovenskem prostoru.

NA KRATKO

Mladi rokometaši Aera v Italiji

Mladi rokometaši Aera so se udeležili novoletnega mednarodnega turnirja v Arezzu pri Firenzah v Italiji, kjer so nastopile štiri ekipe: reprezentance Srbije, Hrvaške in Italije ter Aero, ki je imel daleč najmlajšo ekipo. Rezultati Celjanov: Hrvaška - Aero 24:20, Italija - Aero 19:19 in Srbija - Aero 21:20. Tako so osvojili eno točko, kar je zadostovalo za zadnje, četrto mesto. Kljub temu pa po besedah tehničnega vodje Danija Novaka igralci niso razočarani; nasprotno prikazali so lepo in duhovito igro, žal pa je bilo to v danih možnostih premalo za kaj več. Celjani so dobili tudi celo vrsto pokalov: tako so bili najbolj disciplinirana ekipa. Dejan Leskovšek najboljši vratar, Roman Pungartnik pa s 17 goli drugi najboljši strellec.

V ekipi so nastopili: Trivko Matović, Sandro Stropnik, Iztok Sedej, Dejan Leskovšek, Peter Novak, Rajko Begović, Boštjan Tome, Kristijan Lupše, Tomaž Ocvirk, Marko Šušterič, Roman Pungartnik in Boštjan Vrščaj.

T. VRABL

Šport v Žižni

Ob koncu leta so v Žižni pripravili več športnih tekmovanj v malem nogometu, streljanju, namiznem tenisu, kegljanju in odbojki, kjer je v šestih ekipah nastopilo 70 delavcev. Zmagala je ekipa priprava proizvodnje pred vzdrževanjem, obratom krogličnih ležajev, obratom Ipatčeva itd., medtem ko so med posamezniki zmagali v streljanju Ivan Čretnik, namiznem tenisu Blaž Grešak, kegljanju Milenko Bijetković in šahu Sandi Jelen.

Mladi športniki v Šoštanj

V velenjski občini so izredno prizadevni na področju šolskega športa, kar dokazujejo tudi številna tekmovanja v mnogih športnih panogah. Tako so ob zaključku leta pripravili občinsko prvenstvo v odbojki za starejše pionirje in pionirke, ki so se pomerili v telovadnici OŠ Karel destovnik-Kajuh v Šoštanj.

Med starejšimi pionirji je nastopilo šest ekip, zmagali pa so predstavniki ŠSD Kajuh na OŠ K. Destovnik-Kajuh Šoštanj, sledijo pa ŠSD Rudar na OŠ G. Silih, ŠSD Lignit na OŠ M. Pintar-Tolendo itd. Med st. pionirkami je bila najboljša ekipa ŠSD B. Boček iz Šoštanja pred ŠSD Kajuh na OŠ K. Destovnik-Kajuh, ŠSD A. Aškerc itd.

Izbor najboljšega celjskega športnika

Tudi letos bodo telesnokulturna skupnost Celje, ZTKO Celje in Novi tednik - Radio Celje pripravili izbor najboljšega celjskega športnika in športnice za leto 1988. Pripravljeni so že anketni listi, katere so tisti, ki bodo sodelovali v akciji, že dobili in jih morajo izpolniti vrniti najkasneje do 9. januarja. Na lističu je prostora za pet najboljših športnikov in športnic, čeprav je izbira bolj skromna in bo težko zapolniti celo teh pet mest. Vse prispelne ankete bo pregledala posebna komisija in na podlagi ankete izbrala najboljšega športnika in športnico za leto 1988 v celjski občini. Proglasitev bo v veliki dvorani Narodnega doma 30. januarja na zaključni prireditvi pod naslovom Telesna kultura 88.

Med kriteriji je sedem postavk in to uvrstitev ter dosežek na olimpijskih igrah.

svetovnem in evropskem prvenstvu, sredozemskih igrah, državnem prvenstvu ter ostalih velikih domačih in mednarodnih prireditvah. Možni kandidati za najvišja mesta so (to ni vrstni red): pri ženskah atletinja Kristina Jazbinšek, kegljavke Jožica Šeško, Marika Nagy-Kardinar, Sonja Mikac in Tanja Gobec ter plavalka Tanja Drezgic, ki pa sicer že nekaj mesecev nastopa za klub v Mariboru. Pri moških atlet Rok Kopitar, judoista Stan-ko Anderle in Stefan Cuk ter plavalci Gregor Jurak, Jure Vračun in Dejan Tešović. Res skromen krog resnično kvalitetnih športnikov v mestu športa. Po prvi trije najboljši športniki in športnice bodo tako kot vedno dobili kristalne pokale izdelane v Rogški Slatini, ki jih podarja Novi tednik - Radio Celje.

T. VRABL

Plavalci za Novo leto

Člani PK Klima Neptun so v bazenu Golovca pripravili novoletni miting, kjer so nastopili plavalci Ljubljane in Celja, vaterpolisti in maratonec Jože Tanko. Zmagovalci po kategorijah: člani Tešovič 100 m kravl in 100 m hrbtno, Jože Tanko 100 m delfin; mladinci Grega Jurak 100 m delfin in 100 m hrbtno; kadeti Marko Rebec (VTV) 100 m kravl, Dejan Dodig 100 m hrbtno in 100 m prsno; letnik 76-77 Goran Jurak 100 m kravl in 100 m prsno, Damjan Jalševac 100 m delfin, Ljubiša Stojanović 100 m hrbtno; letnik 78-79 Matjaž Kolčan 50 m kravl. Plavalke letnik 47-75 Tina Kozmus 100 m kravl in 100 m delfin, Simona Selič 100 m prsno, Maja Tanko 100 m hrbtno; letnik 76-77 Špela Kups 100 m kravl in 100 m delfin, Polona Ružič (VTV) 100 m prsno; letnik 78-79 Petra Podpečan (VTV) 50 m kravl in 50 m prsno ter Špela Bukovec 50 m delfin.

Uspeh v Avstriji

ŠSD Braslovče, sekcija badmintona, že vrsto let uspešno nastopa na raznih republiških turnirjih. Tako so se pionirji in pionirke udeležili velikega mednarodnega turnirja v Gleisdorfu v Avstriji. Na turnirju so nastopili še tekmovalci in tekmovalke iz Madžarske in Avstrije. Pri pionirkah je prvo mesto osvojila Alenka Kralj, ki je premagala vseh dvanajst nasprotnic, druga pa je bila Aleksandra Predovnik (na sliki s pokali). Pri pionirjih je bil Kristijan Hanjšek peti, Primož Pirc pa šesti. Tekmovanje je trajalo dva dni in, kot je povedal trener Karel Hanjšek, je to za njih prvi večji mednarodni uspeh.

T. TAVČAR

Katja Mijoč in Fortunat Legner

V domu krajanov v Šentilju v velenjski občini so pripravili proglasitev najboljših športnikov in športnic velenjske občine za leto 1988, ob tej priložnosti pa so podelili tudi Bloudkove značke ter značke ZTKO za amatersko delo v športnih kolektivih.

Za najboljšo športnico so proglasili plavalko Katjo Mijoč, ki je med drugim na Balkanskem prvenstvu osvojila tri medalje ter dosegla še več drugih dobrih dosežkov. Je tudi članica državne reprezentance. Njena specialnost je plavanje v kravlu, kjer je najmočnejša na najdaljši progi 800 m, kjer je postala tudi državna prvakinja.

Najboljši športnik je član SD Mrož iz T. Velenja Fortunat Legner, ki sodi med najboljše mladince v Jugoslaviji v streljanju s pištolo.

Najboljše šolsko športno društvo je na OŠ V. Vlahovića, najboljša ekipa pa mlada ekipa atletskega kluba Velenje. Med krajevnimi skupnostmi je zmagala KS Šoštanj, ki je tudi med najboljšimi v Sloveniji. Predsednik skupščine občine Velenje je na tej slovesnosti tudi izročil visoko državno odlikovanje znanemu športniku in zdaj športnemu delavcu Matjažu Natku.

Na sliki najboljša športnica v velenjski občini Katja Mijoč.

L. OJSTERŠEK

MERX TEKO CELJE

Lestvici Radia Celje

Zabavne melodije:

1. DESIRE - U2 (9)
2. V IMENU LJUDSTVA - AGROPOP (6)
3. MOJA JE PJESMA LAGANA - PARNI VALJAK (6)
4. NEVER TRUST A STRANGER - KIM WILDE (4)
5. SEDAM DUGIH GODINA - NOVI FOSILI (4)
6. I DON'T WANNA GO ON WITH YOU LIKE THAT - ELTON JOHN (7)
7. LEFT TO MY OWN DEVICES - PET SHOP BOYS (3)
8. LUTAJUČE SRCE - JASNA ZLOKIČ (9)
9. TAKE ME TO YOUR HEART, ILL BE FINE - RICK ASTLEY (1)
10. VRNITEV - TOMAŽ PENGOV (8)

Lestvica zabavnih melodij je na sporedu Radia Celje vsako soboto ob 17.15.

Domače melodije:

1. ZA VSE HVALA TI - MIHELČ (5)
2. PRAVI PRIJATELJ - KLAVŽAR (8)
3. V ZIDANICI - ALPSKI KVINTET (4)
4. HVALA VAM PRIJATELJI - ŠTIRJE KOVAČI (4)
5. LEPO JE BITI DOMA - RUPAR (10)
6. KAJ JE TISTO - BRATJE IZ OPLTNIČE (3)
7. FANTOVSKO SRCE - SLOVENIJA (9)
8. ZAPOJMO SE ENKRAT - ZEME (3)
9. STARI OČE, STARA MATI - HENČEK (10)
10. PRAZNIK DOMAČE GLASBE - ŠALEŠKI FANTJE (8)

Lestvica domačih melodij je na sporedu Radia Celje vsak ponedeljek ob 17.15.

KUPON

Izjavljam, da sem prejel / prejela
lestvico zabavnih melodij _____
izvajalec _____
lestvico domačih melodij _____
izvajalec _____
ime in priimek _____
naslov _____

Nagrajenca: Ksenija Koštomaj, Ul. Frankolovskih žrtv 15, Celje
Vida Gabršček, Vrtna 6, Šentjur

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje,
Trg V. kongresa 3a, 63000 Celje
Vsakič nagrada - velika plošča, ki jo izžrebanci izberejo v
prodajalni MELODIJA v Celju.

ZASTAVA AVTO
LJUBLJANA

TOZD AVTOMOTOR CELJE
Miklošičeva 5, tel. 24-211

- program avtomobilov ZASTAVA
- rezervni deli ZASTAVA

bodeči NOVI TEDNIK

»Sodelovanje«

Medtem ko si laški Bor prizadeva da bi se uvrstil v nekdanji celjski Savinji, se laška Savinja ločuje od celjskega gostinskega podjetja. V obeh primerih pa je edina težava dokaj enaka.

Denar. Za ureditev stvari naj bi v obeh primerih v glavnem šel v Celje.

V Zavodu Golovec naj bi v bodoče pripravljali še sejem alternativne medicine. Ne vemo, če se bodo pri tem povezali z zdravstvenim centrom.

Vzdih tedna

Ja, ja – tudi celjski organizaciji Rdečega križa bo očitno potrebna kakšna resna prva pomoč.

Korajža

Pravijo, da so v Libeli res korajžni. Upali so si namreč pripraviti novoletno srečanje v dvorani Golovec. To pa je za mnoge kaj nevaren kraj.

Pred leti so tam slavili delavci Lika Savinje – in veste, kaj se jim je zgodilo. Še predlani so se tam za novo leto veselili Emovci...

Majolike

Celjskim gostincem so podelili majolike.

Upajmo, da take, ki so trpežne in bodo držale dalj časa.

Možnost že, možnost...

Z otvoritvijo sodobnega diskača Casablanca smo v Celju dobili še eno dodatno možnost zabave.

Možnost že, samo če bo tudi zmožnost.

In pa vzrok.

ZRCALO

Riše Bori Zupančič

UPAJMO, DA STE SI VSAJ DOBRO VOŠČILI, ČE SI ŽE VSI SKUPAJ NE BOMO TUDI V NOVEM KAJ PRIDA PRIVOŠČILI.

Ceste, ceste

Prav tisti trenutek, ko so na seji sveta celjskih občin razpravljali o naših slabih cestah, so po cesti mimo dvorane prikorakali delavci Ema.

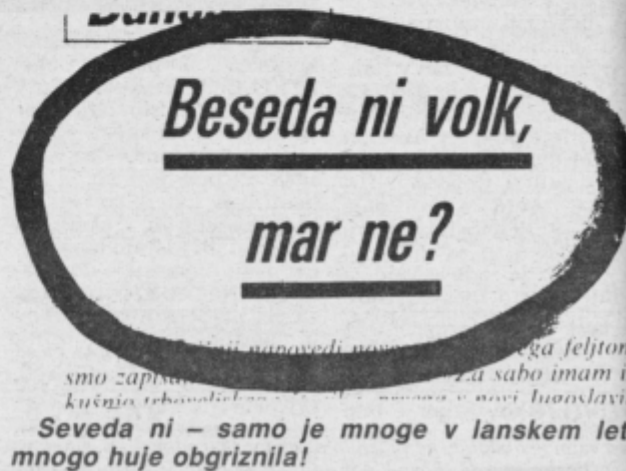
Ampak ne zaradi protesta zaradi slabih cest. Bolj zato, ker so menili, da so za reševanje nekaterih stvari dobre le še ceste.

Slišali smo, da so Švicarji izračunali, da je Beograd nasploh najdražje mesto na svetu. Mi to že dolgo vemo – saj nas zelo veliko stane.

Dobro, dobro

V konjiški občini upada gospodarska rast, padajo poslovni rezultati, manj je kadrovskih štipendij, več brezposelnih... sicer pa ta občina še naprej zelo uspešno dela.

**Postajamo vse bolj pobožni.
Imamo namreč vse več pobožnih želja.**

VALERIJA SKRINJAR-TVRZOVA

22

DOLINA ČRNE REKE

Prevedla Neža Maurer

Ko bi bil lahko nocoj tukaj Kanirjev sosed! Pripovedovali so, da je njegov daljnji sorodnik; to pa se v njunih odnosih ni moglo opaziti.

Delal je na Kanirjevih njivah kakor drugi dninarji – za dobro kosilo, vendar za malo denarja. Njegova domačija je mejila s Kanirjevim posestvom. Pravzaprav je mejil s Kanirjevim posestvom le ozek pas dobre zemlje, vse drugo pa je bila neuporabna gmajna prav do reke.

Od tiste zemlje ni imel nikakršne koristi, le davek mu je povečala. Zato se je z leta v leto ubijal z dnino na njivah svojega bogatega sorodnika. Da bi zaslužil kak dinar in izplačal državo, če že ni mogel svojega soseda.

Nekega dne pa se je zgodilo nekaj, kar je presenetilo tudi Kanirja. Geometri, ki so merili zemljišče za prihodnjo občinsko cesto, so potrkali na vrata Gmajnarja, tako so navadno klicali malega moža na koncu gmajne. Gospodarja je neprijetno zbadlo. Ni dobro imeti opravka z oblastjo.

Geometri so odvili svoje papirje in povedali, da bo prek njegove pšenice stekla občinska cesta, da je to za višje interese, on pa da bo prejel pravično odškodnino. Takrat se je Gmajnar branil.

»Bog z vami, jaz nimam pšenice! Tista zemlja je Kanirjeva. Kaj vam je, ljudje božji?«

Ljudje s palicami, merili in papirji niso odnehali. »Ti plačuješ davek na to njivo,« so dejali, »zato je tvoja. Do zdaj še nismo slišali, da en kmet plačuje davek, drugi pa zemljo uporablja.«

Gmajnarja so precej zmedle besede o davku. Odšel je na kataster, zemljiško knjigo in na sodnijo. Trajalo je, vednar je našel: on plačuje davek, to je res, kot je res, da je živ. Ko se vrne domov pa – je njiva Kanirjeva. Njegova je do steze, čez stezo je Kanirjeva. Tako je dejal človek, od katerega je Gmajnarjev oče kupil posestvo. In tako je ostalo. Le koliko mu je Kanir plačal, da se je dokopal do tako lepe njive? se je spraševal Gmajnar. To je bilo vse, kar je lahko storil. Pšenica je bila Kanirjeva; odškodnino so izplačali Kanirju.

Kje je zdaj mali Gmajnar? Ali je našel v velikem svetu svoje pšenično zrno? Najbrž ni. Svet ponuja majhnim ljudem kramp in lopato, žanjejo pa Kanirji. Ne bo zmeraj tako, spregovori Anina podzavest, še bolj pa znanje, ki si ga je pridobila na političnem tečaju. Ne bo. Nocoj bodo vsi Kanirji v oporišču plačali svog dolg in vse zaostale obroke. Prišli so Gmajnarji.

Ceprav so še tako majhni, njihov prst ne bo zadrhtel

na petelinu. Veliko jih je in pomagali bodo drug drugemu. Ko bo namerila cev, se tudi Anina roka ne bo tresla. Njegove oči je niso nikoli ljubkemale, samo jemale so in jo skrunile. Še zdaj ga vidi: razkoračil se je pred njo, vso drobno in vitko; iz njega sta žarčila le pohlep in moč. Moč in sladke laži so jo premotile. In vendar, čeprav si tega ne želi, še zmeraj čuti njegove roke na prsih. Mesijo njene dojke, mesijo njen trebuh, ona stoka od bolečine, nato pa z njim izgine v breznu pijanstva, ne da bi se želela vrniti v resničnost.

Resničnost je njen drugi jaz, ki ji očita sramoto, tako da se še v ogledalo ne upa pogledati. Sramota jo spremlja. Pozabila bi nanjo, če se ne bi ob prvi priložnosti znova pojavila in zbadala. Takrat Anina duša zastoka in ona beži pred ljudmi. Da pride do samote, kjer lahko besni ali joka, kjer se krega s seboj in z vsemi. Z vsemi tistimi, ki se vrivajo v njene korake. Ko pride do roba in ji spodrsne, jo odrinejo in izginejo; sama pa plačuje dolg. Plačevala je, pa ne bo več. Tudi Klajnim in Kanirjem je sodba pisana že od začetka sveta.

Res je, da pride včasih pravica pozno, vendar pride. Če ne danes, pa jutri. Ana je to spoznala. Že zdaj se sprašuje, ali bo lahko nekoč iz razbitih kosov sestavila novo ogledalo?

Ob zori so zalajale brzostrelke, pokale so bombe. Sovražnikovo oporišče je oživel in odgovarjalo z ognjem iz vseh oken. Kanirji se zlahka ne predajo. Njihov vzor je fašistični vojak. Celo prekositi ga znajo, če je treba.

Ceprav je bil partizanski ogenj silovit, je komandant ocenil, da ne bodo mogli zavzeti oporišča, zato je ob zori ukazal, naj se umaknejo.

Ana je poznala Kanirjevo žilavost. Njegova moč je vso okolico spreminjala v poslušnost, a vendar je Ano bolj prizadel poraz kakor prisilni marš. Partizani so legli, da bi se naspali. Le malo je trajalo. Še oči si nisem utegnili ogreti, pomisli Ana, ko zasliši dežurnega, ki kliče v stroj.

Znova so šli v napad, tokrat s pomočjo odreda in minerske čete.

Nocoj so Kanirju in Kanirčem šteti zločini, razmišlja Ana. V tem boju bo vsem Gmajnarjem in vsem Anam laže, čeprav bo še tako težko.

Minilo je veliko tednov in mesecev. Pozabili so na boj za Kanirjevo oporišče prav tako kot na mnoge manjše in

večje spopade. Bojevniki so zdaj razmišljali o veselejših dneh. Svoboda ni bila več le želja in vera. Polagoma se je vse spreminjalo v svobodo, še dihanje in hoja sta postala lahkotnejša in pesem glasnejša.

Ta čudoviti čas – Ana ga je tolikokrat želela, o njem sanjerala in verjela, da sluti svetlobo, ki jo je njena mati zaman iskala – je šel mimo njene zavesti, kakor da ga sploh ni bilo.

Zdravnik je zmajeval z glavo, ko jo je že nekaj dni gledal nezavestno. Medicinska sestra je prihajala in odhajala. Ana se ni želela vrniti k zavesti; ni imela več moči, da bi se bojevala.

Nekega dne ob zori je odprla oči in poskusila odkriti, kje je. V boju. Še zmeraj je na položaju. V slabem kritju leži, za mejo, in komandantov glas se meša s streljanjem: Naprej! Juriš! Vsak hip se bo zdanilo. Že se nejasno rišejo postave, ki se odlepljajo od zemlje in jurišajo. Tudi ona je med njimi. Juriš! Pokajo bombe. Laja brzostrelka. Puške. Zemlja prasketa. Ogenj požira južno stran oporišča. Ana stoji za drevesom in meri. Iz pritličja, kjer jih bo ogenj vsak hip zajel, se izluščijo trije vojaki z dvignjenimi rokami. Rafal jih zadene v hrbet.

V oknih, iz katerih se vali dim, išče Ana cev, ki jim je preprečila edini pošten korak.

Našla jo je in ob njej oči v norem sijaju. Kanir je, je šlo skozi njeno zavest. So ji klecnila kolena od utrujenosti ali od strahu?

Izdajalec! Morilec! zavpije in znova pomeri. Saj ni težko zadeti. Nore, rumenosive oči pred njo postajajo vse večje in večje; svetijo se in rasejo, krogi se širijo. Ana pritiska na petelina, vendar oči ne izginejo. Nasprotno, vse bolj rasejo in se vse bolj približujejo. Mora se braniti. Zastoka in vpije na pomoč. Le kdo jo bo slišal v tem navzkrižnem grmenju?

Strelja. Mora zadeti! Kako? Roke nemočno obvisijo. Zakopala se bo v zemljo, dokler ne bo ogenj požrl žarečih krogov. Nič ne pomaga. Nori krogi se množijo. Spreminjajo se v krstače. Zaman tišči glavo v zemljo, krstače so hitreje. Prav blizu so, prepozna jih, ko sliši njihovo hropenje. Zbežati! Zbežati kamorkoli! Samo da se reši iz tega pekla. Kako? Noge so olesenele. Roke mrtve. Usta polna zemlje, da še zastokati ne morejo. Črna krstača je najhitrejša: »Si videla? Ali si potipala? Si. Si! Vem zagotovo. Tokrat mi ne ubežiš!« Gostilničar je razširil mastne, debele roke: »Moja si, moja si, ne izmikaj se!« Kanirjeva sekira je udarila v zemljo blizu njenega nosu. On ne govori, le reži se. Ne govori, vendar Ana sliši, čeprav ne more govoriti. Ne more zbežati, toda dobro sliši njegove besede: »Revici bo v čast, če je bo gospod zajahal.«

Ne boš! Gadjje ne bodo več skrunili njenega telesa! V reko, raje pojdem v reko. Noge ne morejo bežati. Pokosila jih je Kanirjeva krogla. Izpljunila bom zemljo. Grizla in kričala bom!

»Puško! Puško!«

Delovna organizacija KREATOR Celje

Komisija za delovna razmerja objavlja
prosta dela in naloge:

– vodja skupine v proizvodnji ženske konfekcije

z naslednjimi pogoji:

- da ima srednjo strokovno izobrazbo tekstilne smeri ali modno modelarsko šolo (VKV) in pet let delovnih izkušenj pri opravljanju navedenih del in nalog
- da ima sposobnost za organiziranje in vodenje dela v proizvodnji ženske konfekcije.

Dela in naloge se opravljajo v dveh izmenah. Delovno razmerje se sklenuje za nedoločen čas, s polnim delovnim časom, s poskusno dobo treh mesecev.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev, navedenih v razpisu, sprejema kadrovska služba delovne organizacije »Kreator« Celje, Ul. mesta Grevenbroich 11, osem dni po objavi.

tovarna izolacijskega materiala r. o., laško

tim

TOZD Montaža izolacij

Po sklepu kadrovske komisije objavljamo za
področje montaže izolacij naslednja prosta dela

vodje priprave dela

Osnovne zahteve so:

- VI. ali V. stopnja strojne ali gradbene stroke
- 3 oziroma 4 leta delovnih izkušenj
- pasivno znanje enega svetovnih jezikov

Prijave z vsemi dokazili pričakujemo v 8 dneh od dneva objave na naslov: TIM Laško, kadrovska služba, Sp. Rečica 95, 63270 Laško.

Poleg tega ponujamo možnost sklenitve delovnega razmerja

kleparjem in gradbenim tehnikom – začetnikom,

ki jih zanima terensko delo.

Tiste, ki vas ta možnost zanima, vabimo, da se oglašite

v torek, 10. 1. 1989 ob 11. uri

na sedežu TOZD Montaža izolacij v Šmarjeti pri Rimskih Toplicah.

Lahko pa pošljete tudi predhodno pisno ponudbo na naš naslov.

Pričakujemo vas!

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE TOZD Preskrbovalne vzdrževalne enote

objavlja
prosta dela in naloge

1. DE-KUHINJA

KV kuhar

Pogoji: KV kuhar
eno leto delovnih izkušenj

3-mesečno poskusno delo

Delo za določen čas

2. ENERGETIKA – elektro delavnica

KV vzdrževalec elektro smeri

Pogoji: KV elektro smeri jaki tok
z izpitom za visokonapetostne naprave
eno leto delovnih izkušenj

3-mesečno poskusno delo

Delo za nedoločen čas

Osební dohodek po Pravilniku o osnovah in merilih za razporejanje dohodka in skupno porabo TOZD Preskrbovalne vzdrževalne enote Celje.

Pisne prijave z dokazili o izobrazbi je treba vložiti v roku 8 dni po objavi na naslov: Zdravstveni center Celje, kadrovska služba, Gregorčičeva 7, 63000 Celje.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v roku 15 dni po sklepu komisije za delovna razmerja TOZD Preskrbovalne vzdrževalne enote Celje.

GREMO V KINO

KINO ŽALEC

5.1.: DIVJE ŽIVLJENJE
6.1.: ODPADNIK – slovenski film
7.1.: LJUBEZEN, SEKS IN TISTO – nemški film
8.1.: KOMANDOS – ameriški film
8.1.: ODPADNIK – slovenski film

KINO PREBOLD

5.1.: SUPERLEPOTEC
6.1.: ROKSANA
7.1.: PREMLADI ZA SMRT

KINO POLZELA

6.1.: ROKSANA
7.1.: DIVJE ŽIVLJENJE
8.1.: SUPERLEPOTEC

KINO LIBOJE

7.1.: PREMLADI ZA SMRT

KINO GRIZE

8.1.: PET ZMAJEVIH KREMLJEV – hongkonški film

KINO ŠMARJE

5.1.: RADA SE TE SPOMINJAM – angleški film
6.1.: STRAST ZA JULIJO – italijanski film

7. in 8.1.: BREZ USMILJENJA – ameriški film

KINO ROGAŠKA SLATINA

5.1.: ŽIVLJENJE S STRICEM – jugoslovanski film
6.1.: IGRE V PODZEMLJU – ameriški film
7. in 8.1.: DEVET SMRTI NI NJE – hongkonški film
9.1.: NAVIGATOR – ameriški film
10.1.: COCOON – ameriški film

TALNE OBLOGE (itison, tapon, preproge)

Hitro, zanesljivo in temeljito čistim

JOZE GLOJNARIČ,
Na Otoku 2, Celje,
tel. (063) 25-474

Dežurstva zdravstvenih domov

Zdravstvena služba je v vseh zdravstvenih domovih na našem območju organizirana v dopoldanskih in popoldanskih ordinacijah, v zdravstvenem domu v Titovem Velenju pa je zdravnik popoldne dežuren v sprejemni pisarni. V zdravstvenih domovih v Celju, Šentjurju, Žalcu, Šmarju in Rogški Slatini ter izmenoma tudi v zdravstvenih postajah Kozje, Bistrica ob Sotli in Podčetrtek, je dežurna zdravstvena služba med 19. in 7. uro zjutraj naslednjega dne, v Slovenskih Konjicah, Titovem Velenju in Laškem pa zdravniki dežurajo med 20. in 7. uro zjutraj naslednjega dne.

Telefoni: Celje: 26-113, Šentjur: 741-511, Slovenske Konjice: 751-522, Šmarje: 821-021, Rogška Slatina: 811-621, Žalec: 711-138, Rogatec: 826-016, Kozje: 770-010, Podčetrtek: 882-018, Bistrica ob Sotli: 784-110, Titovo Velenje: 856-711 in Laško: 730-078.

SOZD N. SUB. O.

MERX

INTERNA BANKA

N. SOL. O.

DSSS INTERNE BANKE SOZD MERX CELJE

Komisija za delovna razmerja objavlja dela in naloge

samostojnega referenta za ekonomske analize

Za opravljanje navedenih del in nalog poleg splošnih pogojev zahtevamo še:

- VI. stopnjo strokovne izobrazbe ekonomske usmeritve
- 3 leta delovnih izkušenj na enakih oz. podobnih delih
- poskusno delo 3 mesece.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v roku 8 dni po objavi na naslov: DSSS INTERNE BANKE SOZD MERX Celje, 63000 Celje, Ul. 29. novembra 16.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po odločitvi.

DELAVSKA UNIVERZA
CELJE
CANKARJEVA 1

KOLEDAR DEJAVNOSTI V MESECU JANUARJU

PROGRAM	DATUM ZAČETKA
Tečaj šivanja hlač	9. januar 1989
Tečaj za delo na PC računalnikih	16. januar 1989
Tečaj za delo z nevarnimi snovmi	18. januar 1989
Tečaj za skladiščno poslovanje	18. januar 1989
Tečaj iz varstva pri delu	18. januar 1989
Začetni tečaj strojepisja	19. januar 1989
Tečaj za energetike kurjače	19. januar 1989
Enodnevni seminar: Poslovno komuniciranje za tajnice in administratorke	23. januar 1989
Seminar za varnostnike-vratarje	23. januar 1989
Seminar: Sam vzdržujem svoj avto	24. januar 1989
Seminar iz varstva pred požarom	25. januar 1989
Tečaj za voditelje čolnov	26. januar 1989
Marketing v gostinstvu in turizmu	28. januar 1989

Za vsak program se lahko prijavite od 23. decembra dalje do 3 dni pred datumom začetka.

VPISOVANJE V TEČAJE TUJIH JEZIKOV IN OSNOVNO ŠOLO ZA ODRASLE je od 9. do 27. JANUARJA.

ZAČETEK JEZIKOVNIH TEČAJEV: 1. februar 1989

TV SPORED

NEDELJA, 8. 1. 1989

LJUBLJANA I

8.05 TELETEKST RTV LJUBLJANA – 8.20 VIDEO STRANI – 8.30 OTROŠKA MATINEJA – 8.30 ŽIV ZAV – 9.20 VRNITEV ANILOPE, ponovitev zadnjega dela – 9.55 Mellau: SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU – SLALOM (Ž), prenos I. teka – 10.45 S. Conran: ČIPKE, ameriška nadaljevalka – 11. Garmisch-Partenkirchen: SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU – SUPERVESELALOM (M) – 12.50 Mellau: SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU – SLALOM (Ž), prenos II. teka – 13.30 DOMAČI ANSAMBLI VESELI PLANŠARJI IN BENEŠKI FANTJE – 14.00 ZGODBA Z ZAHODNE STRANI, ponovitev ameriškega filma – 16.30 TV DNEVNIK 1 – 16.45 BOMBE, nemški film – 18.30 PASTIRSKO IGRE IZ SEMIČA – 18.45 RISANKA – 19.00 MERNIK – 19.15 TV OKNO – 19.30 TV DNEVNIK 2 – 19.55 VREME – 19.55 ZRCALO TEDNA – 20.20 Tome Arsovski: KLIMENT ORHIDSKI, drama TV Sklad – 21.30 PODARIM DOBIM – žrebanje – 21.45 ZDRAVO – 23.15 VIDEO STRANI

PONEDELJEK, 9. 1. 1989

LJUBLJANA I

9.45–13.25 in 15.45–22.40 TELETEKST RTV LJUBLJANA – 10.00 MOŽNAŠ UTRIP, ZRCALO TEDNA, TV MERNIK, OČI KRITIKE, da ne bi bolelo Spremenimo našo šolo, 20 – 11.45 IGRANI FILM, ponovitev – 16.10 PODARIM DOBIM – žrebanje, ponovitev – 16.30 TV DNEVNIK 1 – 16.45 MOŽNAŠ UTRIP, ZRCALO TEDNA, TV MERNIK, OČI KRITIKE, DAN EBOLELO: SPREMENIMO NAŠO ŠOLO – 18.20 SPORED ZA OTROKE: MLADE: RADOVEDNI TAČEK: OGLEDALO, LJUBO DOMA, KDOR GA IMA zadnji del – 19.05 RISANKA – 19.15 TV OKNO – 19.30 TV DNEVNIK 2 – 19.55 VREME – 20.05 Aleš Verbič: VETER, TV drama – 20.45 MALI KONCERT SLOVENSKE MADRIGALISTI – 20.55 EPP – 21.00 OSMI DAN – 21.45 TV DNEVNIK 3 – 21.55 GLASBENI VEČER: KONCERT MONSARRAT CABALLER DUBROVNIŠKIH POLETNIH PRIREDITVAH – 2.40 VIDEO STRANI

TOREK, 10. 1. 1989

LJUBLJANA I

9.50–13.40 in 15.45–23.10 TELETEKST RTV LJUBLJANA – 10.05 VIDEO STRANI – 10.20 Kirchberg Kr. gora: SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU – VELESALOM (M), prenos I. teka – 11.15 MOZAIK – ŠOLSKA TV PLANET ZEMLJA: USODA ZEMLJE, PAMET JE BOLJŠA KOT ZAMET – 12.15 ANGLEŠČINA, 60. lekcija – 12.50 KIRCHBERG: SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU – VELESALOM (M) – 15.45 SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU – VELESALOM (M), posnetek iz Kirchberga – 16.30 TV DNEVNIK 1 – 16.45 MOZAIK, ponovitev, ŠOLSKA TV ANGLEŠČINA, 60. lekcija – 18.15 SPORED ZA OTROKE IN MLADE: LONČEK KUHAJ: SADNI NAPITKI, PER SKOP: BLIŽA SE ŽELEZNA CESTA – 19.05 RISANKA – 19.15 TV OKNO – 19.30 DOBRO JE VEDETI – 19.30 TV DNEVNIK 2 – 19.55 VREME – 20.05 CIKLO TRACY, avstralska nadaljevalka – 21.10 OMIZJE – 23.10 VIDEO STRANI

SREDA, 11. 1. 1989

LJUBLJANA I

9.45–10.50 in 16.00–23.00 TELETEKST RTV LJUBLJANA – 10.05 VIDEO STRANI – 10.20 MOZAIK: OSMI DAN, SVET NA ZASLONU – 16.30 TV DNEVNIK 1 – 16.45 MOZAIK, ponovitev, OSMI DAN, SVET NA ZASLONU – 18.20 SPORED ZA OTROKE IN MLADE: BATUJINA ŠKATLICA: J. GROBOVSKI: VOLK IN KOZLIČKI – 19.05 RISANKA – 19.15 TV OKNO – 19.20 DOBRO JE VEDETI – 19.30 TV DNEVNIK 2 – 19.55 VREME – 20.05 FILM TEDNA: IZZA REŠETI izraelski film – 21.50 TV DNEVNIK 3 – 22.00 SVET POROČA – 23.00 VIDEO STRANI

ČETRTEK, 12. 1. 89

LJUBLJANA I

10.40–13.15 in 16.00–23.30 TELETEKST RTV LJUBLJANA: 10.55 VIDEO STRANI: 11.05 MOZAIK, ŠOLSKA TV: RAČUNALNIŠTVO IN ROBOTIKA, 26. RAZISKAVA UMIRANJA, 22.50 ANGLEŠČINA V PRAVLJICI, 20. polj. zn. odd. 7. 12.15 EPP: 12.20 GRINDELWALD/EX ALTENMARKT – svetovni pokal v alpskem smučanju – smuk (Ž): 13.15 VIDEO STRANI: 16.15 VIDEO STRANI: 16.25 EPP: 16.30 TV DNEVNIK 1: 16.45 MOZAIK ŠOLSKA TV, ponovitev: 18.15 VIDEO STRANI: 18.20 SPORED ZA OTROKE IN MLADE ZBIRAJMO STAR PAPIR: 19.05 RISANKA: 19.15 TV OKNO: 19.20 DOBRO JE VEDETI: 19.24 EPP: 19.30 TV DNEVNIK 2: 19.55 VREME: 19.59 EPP: 20.05 TEDNIK: 20.55 EPP: 21.00 J. B. Pestle: ZBLEDELI BLIŠČ, 3/7 angleška nadaljevalka: 21.50 TV DNEVNIK 3: 22.00 RETROSPEKTIVA JUGOSLOVANSKEGA FILMA – 30 LET NAGRADE JELEN, VOLK SAMOTAR: 23.30 VIDEO STRANI, TV OKNO *

LJUBLJANA II

17.00 EKSPERIMENTALNI SATELITSKI PROGRAM: 18.00 GEOGRAJSKI TV PROGRAM (Ob 19.00 – izključitev): 19.00 ČAS, KI ŽIVI: DRAŽGOŠKA BITKA 19.30 TV DNEVNIK: 19.55 EPP: 20.05 MALI KONCERT BOTTESINI: ELEGIJA ZA KONTRABAS IN KLAVIR: 20.15 SLOVENC V ZAMEJSTVU: 20.45 OČI KRITIKE 21.15 PTICE NA KOSOVU: ALBANSKA VAS ZA ZIDIVI, dokumentarna serija 21.50 KRATEK FILM – (dokumentarne iveri): 22.00...: 22.25 UMETNIŠKI VEČER: SHAKESPEARE NA TV (DO 23.55)

PETEK, 13. 1. 1989

LJUBLJANA I

9.20–13.20 in 15.25–23.35 TELETEKST RTV LJUBLJANA – 9.35 VIDEO STRANI – 9.45 MOZAIK – TEDNIK – 10.50 Grindelwald: SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU – SMUK (Ž) – 11.45 GLASBENA ODDAJA – 12.15 Kitzbuehl: SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU – SMUK (M), prenos – 15.55 SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU SMUK (M), posnetek iz Kitzbuehla – 16.30 TV DNEVNIK 1 – 16.45 MOZAIK, PONOVIŠTEV TEDNIKA – 17.45 SLOVENC V ZAMEJSTVU – 18.20 SPORED ZA OTROKE IN MLADE: V. Pečjak: DREJČEK IN TRUJE MARŠOVČKI – 18.35 ZLATI DEŽ, danska serija – 19.05 RISANKA – 19.15 TV OKNO – 19.17 NAŠE AKCIJE – 19.30 TV DNEVNIK 2 – 19.55 VREME – 20.05 NAŠ EDINI SVET, angl. dokumentarna serija – 20.50 DETEKTIVA IZ MIAMIJA, ameriška nanizanka – 21.50 TV DNEVNIK 3 – 22.05 KLUTE, ameriški film – 23.35 VIDEO STRANI

SOBOTA, 14. 1. 89

LJUBLJANA I

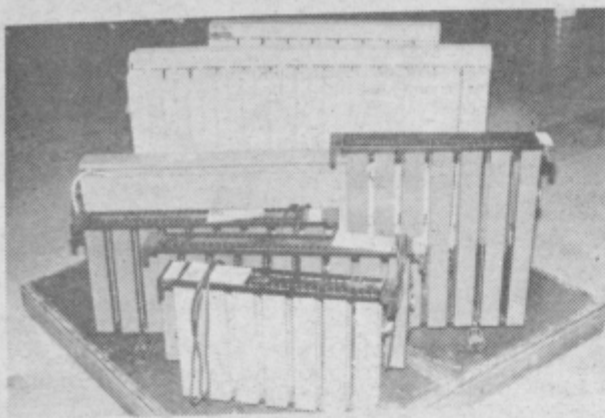
7.40–0.40 TELETEKST RTV LJUBLJANA: 7.55 VIDEO STRANI: 8.05 OTROŠKA MATINEJA: RADOVEDNI TAČEK: OGLED, 8.20 LONČEK KUHAJ: SADNI NAPITKI: 8.25 BATUJINA ŠKATLICA: 8.40 J. GROBOVSKI: VOLK IN KOZLIČKI, 2. del: 9.00 PERISKOP: ŽELEZNICA: 10.00 ZBIRAJMO STAR PAPIR: 10.45 EPP: 10.50 GRINDELWALD: SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU – SUPERVESELALOM (Ž), prenos: 11.45 LJUBO DOMA, KDOR GA IMA: 12.15 EPP: 12.20 KITZBUHL: SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU – SMUK (M), prenos: 13.15 IZBOR TEDENSKE PROGRAMSKE TVORNOSTI: 14.50 VIDEO STRANI: 15.00 PONESREČENI BOJNI POHOD, ameriški film: 16.25 EPP: 16.30 TV DNEVNIK 1: 16.45 SARAJEVO: KOŠARKA BOSNA – CZ (v odmoru VIDEO STRANI): 18.25 CLOVEK IN ČAS, dokumentarna serija TV NS, 4/6: 19.05 RISANKA: 19.15 VIDEO STRANI: 19.20 TV OKNO: 19.24 EPP: 19.30 TV DNEVNIK 2: 19.55 VREME: 19.59 NAŠ UTRIP: 20.15 EPP: 20.20 ŽREBANJE 3 x 3: 20.30 S. Conran: ČIPKE, ameriška nadaljevalka 3/8: 21.05 PANONSKI MOJ NAR, ZABAVNOGLASBENA ODDAJA TV NOVI SAD: 22.10 EPP: 22.15 TV DNEVNIK 3: 22.25 ULICA OGLEDAL, italijanski film: 0.40 VIDEO STRANI

LJUBLJANA II

13.45 NARODNA GLASBA: 14.15 EKSPERIMENTALNI SATELITSKI PROGRAM: 16.15 OTROŠKA PREDSTAVA: 17.15 VEČ KOT IGRA, ponovitev nadaljevalke 6/9: 18.15 DP V ROKOMETU BUDUČNOST – RADNIČKI, prenos (v odmoru...) 19.30 TV DNEVNIK: 20.10 EPP: 20.15 FILMSKE USPEŠNICE POT V INDIJO angleški film: 22.25 EKSPERIMENTALNI SATELITSKI PROGRAM (do 23.25)

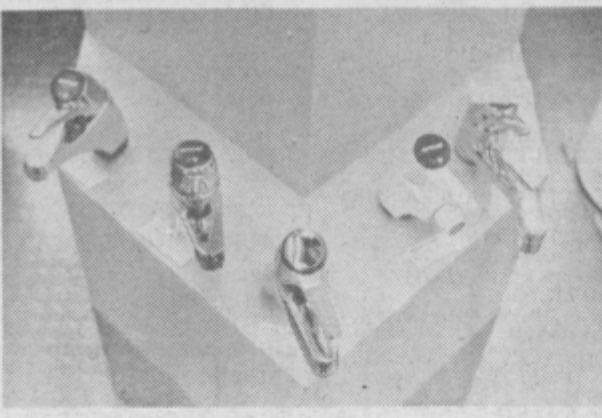
5. JANUAR 1989

Poiščite v... ELEKTRO

KOVINOTEHNA tozd tehnična trgovina

Pred vami je še vedno dolga zima, zato ne bo odveč dodatni vir toplote. Poiščite ga v Elektru, kjer imajo poleg tega tudi bogato izbiro vodovodnih pip. Elektro je prodajalna za vas!

PRODAM

motorna vozila

R 12, registriran do februarja 1989, ugodno prodam. Ogled od 14. ure dalje. Berislav Glavičič, Kovinarska 22, Store.

R 4, letnik 1977/11, ugodno prodam. Registriran do 8. marca 1989. Vlado Skutnik, Socka 44, Strmec.

APN 6 S prodam. Marjan Pajk, Kompolje 53.

Z 101, odlično ohranjeno, neregistrirano, prodam najboljšemu ponudniku, Telefon 701-868, Roman Miklavžin, Sp. Grušovlje 15a, Šempeter.

BMW 316, letnik 80, prodam. Telefon: 751-235, proti večeru.

oprema

SPALNICO, odlično ohranjeno, zaradi selitve prodam. Telefon 063 25-138.

ZAKONSKO POSTELJO prodam. Telefon 063 36-737.

ostalo

DELE za Opel Manto prodam. Bogdan Zepan, Laško, Rimska c. 4.

CEPILEC za drva prodam. Milan Zeme, Štore, Svetli dol 3.

NOVA dva praga-levi in desni za R 18 prodam. Informacije na telefon 746-123.

ZA GOLFA PRODAM original priklop in komplet kolesa z zimskimi gumami. Telefon 29-238.

KUPIM

STARO HIŠO z vrtom blizu Slovenskih Konjic kupim. Šifra: SPO-MLAD

STANOVANJA

FANTU SOSTANOVALCU oddam opremljeno sobo. Ana Fartel, Dobojska 36, Celje.

POSTENO DEKLE, slovenka išče sobo v Celju ali okolici. Ponudbe pod šifro: IZHOD V SILI.

RAZNO

40-letni moški razočaran v življenje, išče žensko za skupno življenje. Šifra: TVOJ DOM

VSEM sorodnikom in prijateljem, znancem želim uspešno 1989. Anica Jagodič, Griče 10. Podplat.

V nedeljo, 25. 12. sem v Laškem izgubila žensko ročno uro. Poštenega najditelja prosim, da jo proti nagradi vrne na naslov Vidali, Podšmihel 9, Laško.

IZJEMNA priložnost. Do 20 odstotkov popusta za vsa slikopleskarska dela v zimskem času. Srečno 1989. Telefon 33-356.

V najem vzamemo

za nedoločen čas

poslovni prostor v središču Celja

za opravljanje intelektualnih storitev.

Prostor naj bo v pritličju z izhodom na ulico, v izmeri cca 15 m², z možnostjo telefonskega priključka in s sanitarijami.

Telefon (063) 27-554, vsak dan od 7. do 20. ure

O saj ni smrti, ni smrti,
samo padaš, samo padaš,
padaš, padaš
v prepad neskončne modrine.

Kosovel

Zapustil nas je naš najdražji

SIMON
JERANKO

Njegovi

Pristava, Celje, Nova Gorica, Sombor

ZAHVALA

Ob boleči in mnogo prerani izgubi
drage mame, babice in prababice

JOŽEFE
KUMER

iz Pečovnika

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so jo pospremili na mnogo prerani zadnji poti, ji darovali cvetje, vence in svete maše. Hvala govorniku KS za poslovlilne besede in duhovniku za opravljen žalni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Sinovi Alojz, Franček, Martin, in hčerka Malčka z družinami.

Skladno s sklepom 3. seje Izvršnega odbora
Partizan Prebold

razpisuje

NATEČAJ
za zbiranje ponudb za oddajo
bazena v najem

V najem ponujamo: – bazen
– gostinski lokal
– nadstrešek
– del garderob in sanitarije

Od ponudnikov pričakujemo, da bodo zagotovili obratovanje bazena v poletni sezoni in celoletno obratovanje gostinskega lokala ter, da bodo pripravljeni sodelovati z ostalimi nosilci turizma v kraju.

Ponudbe pošljite do konca januarja 1989 pod šifro, na naslov: TVD PARTIZAN PREBOLD (za bazen).

O ponudbah bo odločala posebna komisija, na osnovi sprejetih kriterijev. Ogled objektov je možen vsak dan, podrobnejše informacije lahko dobite po telefonu (063) 723-066. Izid natečaja bo objavljen v vseh glasilih, kjer bo objavljen natečaj.

RADIO CELJE

Četrtek, 5. 1.: 8.00 Napoved, 8.05 Poročila, 8.30 Dopoldne z vami, 10.00 Poročila, 10.15 Za boljše zdravje, 10.40 Srečanje z leti, 11.00 Zaključek; **Popoldanski spored:** 14.00 Napoved, 14.15 Aktualni trenutek, 15.00 Poročila, 15.30 Dogodki in odmevi (prenos RLJ), 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Kronika, 17.00 V ŽIVO: Na pragu novega gospodarskega leta – oddajo vodi Rado Pantelič, 18.15 Glasbeni večer na Radiu Celje, 19.00 Zaključna odpoved;

Petek, 6. 1.: 8.00 Napoved, 8.05 Poročila, 8.30 Petkov mozaik, 10.00 Poročila, 10.10 Žveplometer, 11.00 Zaključek; **Popoldanski spored:** 14.00 Napoved, 14.15 Aktualni trenutek, 15.00 Poročila, 15.30 Dogodki in odmevi (prenos RLJ), 16.30 Šport ob koncu tedna, 17.00 Kronika, 17.30 Turizem nas bogati, 18.00 Glasbeni večer na Radiu Celje, 19.00 Zaključna odpoved;

Sobota, 7. 1.: 8.00 Napoved, 8.05 Poročila, 8.45 Val iz Butal, 9.00 Dopoldne z vami, 10.00 Poročila, 10.30 Filmski sprehodi, 11.00 Zaključek; **Popoldanski spored:** 14.00 Napoved, 14.15 Aktualni trenutek, 15.00 Poročila, 15.30 Dogodki in odmevi (prenos RLJ), 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavne glasbe, 18.00 Glasbeni večer na Radiu Celje, 19.00 Zaključna odpoved;

Nedelja, 8. 1.: 8.00 Napoved, 8.05 Poročila, 8.30 Obvestila, 9.00 Kekčevi prijatelji, 9.45 Val iz Butal (ponovitev), 11.00 Žveplometer (ponovitev), 11.30 Kmetijska oddaja, 12.15 Literarni utrinek, 12.30 Iz domačih logov – ureja in vodi Jure Krašovec, 13.00 Poročila, 13.05 Čestitke in pozdravi;

Ponedeljek, 9. 1.: 8.00 Napoved, 8.05 Poročila, 8.30 Športno dopoldne, 10.00 Poročila, 11.00 Zaključek; **Popoldanski spored:** 14.00 Napoved, 14.15 Aktualni trenutek, 15.00 Poročila, 15.30 Dogodki in odmevi (prenos RLJ), 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica domačih viž, 17.45 Športni pregled, 18.00 Glasbeni večer na Radiu Celje, 19.00 Zaključna odpoved;

Torek, 10. 1.: 8.00 Napoved, 8.05 Poročila, 8.30 Iz sveta glasbe, 10.00 Poročila, 11.00 Zaključek; **Popoldanski spored:** 14.00 Napoved, 14.15 Aktualni trenutek, 15.00 Poročila, 15.30 Dogodki in odmevi (prenos RLJ), 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.45 Naši zbori, 18.00 Glasbeni večer na Radiu Celje, 19.00 Zaključna odpoved;

Sreda, 11. 1.: 8.00 Napoved, 8.05 Poročila, 8.30 Pokličite in vprašajte, 10.00 Poročila, 10.15 Koledar prireditvev, 11.00 Zaključek; **Popoldanski spored:** 14.00 Napoved, 14.15 Aktualni trenutek, 15.00 Poročila, 15.30 Dogodki in odmevi (prenos RLJ), 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.30 Studio CE, 19.00 Zaključna odpoved;

Radio Celje oddaja vsak dan od 8. do 11. ure in popoldan od 14. do 19. ure na FM frekvenci 100,3 MHz in na SV frekvenci 963 KHz, ob nedeljah pa poslej od 8. do približno 15. ure.

RADIO
CELJE 35 let zrelosti
ustvarjalnosti
in ljubezni

Veterinarska dežurstva

VETERINARSKA POSTAJA CELJE: Delovni čas veterinarjev na veterinarski postaji v Celju je od 6.30 do 14.30 ure, redna dopoldanska ambulanta za male živali je od 8. do 10. ure, sicer pa imajo organizirano dežurno službo neprekinjeno v popoldanskem in nočnem času. Telefon: 34-233.

VETERINARSKA POSTAJA ŽALEC: Na veterinarski postaji v Žalcu je redni delovni čas od 6. do 14. ure, neprekinjeno dežurstvo za celo občino pa od 14. do 6. ure zjutraj naslednjega dne. Dežurstvo je organizirano tudi ob koncu tedna in ob praznikih. Telefon: 714-144.

VETERINARSKA POSTAJA MOZIRJE: Delovni čas veterinarjev na veterinarski postaji v Mozirju je od 7. do 14. ure vsak dan, razen ob nedeljah, redna dopoldanska ambulanta za male živali pa je od 7. do 9. ure. Dežurna služba je organizirana v popoldanskem in nočnem času po razporedu dežurstev.

VETERINARSKA POSTAJA ŠENTJUR: Na veterinarski postaji v Šentjurju je redni delovni čas veterinarjev od 7. do 15. ure vsak dan, od 15. do 7. ure zjutraj naslednjega dne pa imajo organizirano dežurno službo po razporedu dežurstev.

VETERINARSKA POSTAJA SLOVENSKE KONJICE: Na veterinarski postaji v Slovenskih Konjicah je redni delovni čas veterinarjev od 7. do 12. ure, od 15. do 7. ure naslednjega dne zjutraj pa je organizirana dežurna služba.

VETERINARSKA POSTAJA LAŠKO: V občini Laško je veterinarska služba organizirana na veterinarskih postajah v Laškem in v Radečah z rednim delovnim časom od 7. do 15. ure. Od 15. do 7. ure zjutraj naslednjega dne je organizirano dežurstvo za celo občino na veterinarski postaji v Laškem, telefon: 730-068. V primeru odsotnosti veterinarjev v času dežurstev lahko pustite sporočilo pri vratarju Pivovarne, telefon: 730-030.

NOVI TEDNIK

Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, tel. 29-431. Glavni urednik in direktor TOZD Boris Rosina. Odgovorni urednik Novega tednika Branko Stamejčič. Odgovorni urednik Radia Celje Mitja Umnik. Redakcija: Marjela Agrež, Tatjana Cvir, Brane Jeranko, Ivana Stamejčič, Nada Kumer, Edi Masnec, Brane Piano, Rado Pantelič, Mateja Podjed, Milena Brečko Poklič, Franček Pungertič (pomočnik odg. ur. RC), Zdenka Stopar, Srečko Šrot (pomočnik odg. ur. NT), Janez Vedenik, Tone Vrabl, Vojko Zupanc. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Tisk: ČGP Delo, Ljubljana.

Cena posameznega izvoda je 1.200 dinarjev. Individualna letna naročnina je 50.400 dinarjev, polletna 25.200 dinarjev. Za tujino je letna naročnina 124.800 dinarjev, za delovne organizacije pa 62.400 dinarjev. Št. ziro računa 50700-603-31198 – ČGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

stanovanja

DVOINPOLSOBNO lastniško, centralno ogrevano, takoj vseljivo, stanovanje 54 m², v Celju, prodam. Telefon 062 415-283 popoldan.

PRAZNOVALI SMO

Fotografije: EDI MASNEC
in LJUBO KORBER

Mateja Svet: »Na zdravje bralcem Novega tednika.«

Žal je bilo tudi med temi novoletnimi prazniki veliko nesreč.

Najdaljša noč v Šempetru.

Silvestrski živ žav na Radiu Celje.

SHALOM IZRAEL!

6

Piše Branko Leban

Judovska puščava – Midbar Yehuda

Betlehem (bet Lehem – Hiša kruha), mesto na zasadenem ozemlju, vsega 5 km od Jeruzalema. Mesto je popolnoma arabsko, napisi so v arabščini in angleščini, le na policijski postaji piše nekaj v hebrejščini. Glede na pomen, ki ga ima mesto za krščanski svet, je dokaj razumljivo, da so tukaj živeči Arabci kristjani.

Takoj padejo v oči avtomobilske tablice, ki so modro rdeče, za razliko od belih v preostalem Izraelu. Že po tem se vidi, da se nahajamo na zasadenem ozemlju.

Kaj drugega o Betlehemu pisati. Točno na mestu rojstva Jezusovega je dal bizantinski cesar Konstantin zgraditi mogočno cerkev. To je edina cerkev v Palestini, ki je preživela perzijski rušilni pohod 1.617 in to zaradi enega izmed treh kraljev, ki je bil na freski v perzijski noši. Srebrno zvezdo, ki označuje mesto Jezusovega rojstva so pred stoletji ukradli in kljub ruski zahtevi ni bila vrnjena. To je povzročilo oster spor med Rusijo in Turčijo, ki je bila oblastnik v Palestini in med drugim pripeljalo tudi do krimskih vojn.

Pokrajina od Jeruzalema proti vzhodu je podobna mesečevi pokrajini. Cesta sicer res vodi proti vzhodu, a še bolj očitno navzdol, kot da bi šel v sam pekel. Gorata Judovska puščava z izsušenimi rečnimi strugami (žadi) ne daje vtisa možnosti življenja.

Toda vendarle se tu in tam pojavi vrh hriba belo naselje z asfaltiranimi cestami in debelimi cevmi, ki mu dovajajo vodo. Ta naselja so kamen spotike izraelske politike. Država namreč daje mladim židovskim družinam izredno ugodne pogoje, da se naselijo tu sredi puščave in mnogi se za to ob strašni stanovanjski stiski radi odločijo.

Bolj v skladu s pokrajino so beduinska naselja. Povprečnega človeka bi bilo težko pripraviti, da bi en sam dan preživel tu. To so šotori, ki še šotorom niso podobni, kamere in koze se sprehajajo med njimi, vode ni nikjer na vidiku. Vendar televizijska antena ni nič kaj posebnega, kot tudi ne beduin na kameli s tranzistorjem.

Te ljudi siliti v drugačen način življenja bi bilo isto kot kamen učiti govoriti. Pravijo, da žena že stoletja hodi tri korake za na kameli jahajočim možem in da je bila ena redkih sprememb v načinu življenja to, da je smela v vojnem času hoditi tri korake spredaj. Zaradi minskih polj, seveda.

Tu in tam se pojavijo sredi puščave zeleni obdelani nasadi z bananami ali bombažem, kar je plod trdega dela posameznih kibucov, katerih način življenja bom opisal pozneje.

Velik kamen ob cesti označuje nivo morske gladine, cesta pa se še vedno v strmih serpentinah spušča v notranjost zemlje, do Mrtvega morja, ki je na višini – 400 m. Kako je le to mogoče, da si 400 m dlje od Sonca, pa takšna neznosna vročina? Celih 38°C

v senci, ki je sploh ni. Pokrajina je strašna. Temna modrina morja oz. slanega jezera in strme skale brez vsakega zelenja na obeh straneh.

Mrtvo morje – Yam Ha-Melah

Takoj je opazno, da gladina morja nenehno pada, na kar kažejo široki pasovi peska, pokritega s soljo ob obali. Voda od tod nikamor ne odteka, ampak v tej vročini intenzivno izhlapeva, skorajda izpareva. Edini stalni dotok je reka Jordan s severa, ostalo pa so le občasni Wadiji.

Jodran, ki prinaša sladko vodo iz Galilejskega jezera, je bil v tem času manjši od Voglajne, ker že mesece ni padla kaplja dežja. Izraelci resno razmišljajo, da bi upadanje Mrtvega morja preprečili z umetnim dotokom vode iz Sredozemskega morja po ceveh, razliko v nadmorski višini pa izkori-

stili za pridobivanje električne energije.

Mrtvo morje je namreč za Izrael, kot tudi za Jordanijo izrednega pomena zaradi pridobivanja fosfatov. Voda v njem vsebuje 30% trdnih substanc in desetkrat več soli kot ostala, odprta morja. Zato je življenje v njem biološko nemogoče.

Prav poseben občutek je kopanje v tej vodi, ki je gostejša od človeškega telesa. Velik napor je potreben, da se doseže meter globoko dno, kjer je temperatura vode prav gotovo okrog 50°C. Najbolje je ležati na vodi in čitati časopis, seveda če znaš hebrejsko ali arabsko. Ob prihodu iz morja je najustreznejša varianta takojšnji tuš, saj je človek kot bi padel v oljno jamo. Okus vode je neznosen, ne slan, ampak pekoč in ugodno je hitro spiti nekaj piv, tudi zradi neznosne vročine. Pravijo, da je ta voda zelo zdravilna, vendar sem že pozabil za katere bolezni.

Osamljen beduin v Judovski puščavi.